

УСІМ ЖЕРТВАМ – ВІЧНИЙ СПОКІЙ І ПАМ'ЯТЬ

27 січня минуло 80 років з дня звільнення концтабору Аушвіц. На місці табору відбувалися заходи вшанування пам'яті жертв. До вшанування пам'яті долучилось понад 60 делегацій з усього світу.

Українці випили чашу болю і смерті в Аушвіці від німців і від поляків-наглядачів. У цьому таборі були вбиті 25 членів ОУН, як помста за відмову скасувати Акт відновлення Української Держави. Загинули в концтаборі і брати провідника ОУН Степана Бандери – Василь і Олександр.

В Аушвіці перебувало понад 375 членів ОУН (б).

У складі радянських військовополонених, яких привезли до Аушвіцу між 7 жовтня і 10 листопада 1941 року, було приблизно 1,500 українців.

Митрополит Православної Церкви України Епіфаній на своїй сторінці у «Фейсбукі» так висловився і порівняв Аушвіц із «путінською тиранією»:

«В цей січневий день 80 років тому солдати 60-ї армії 1-го Українського фронту звільнили один із найбільших нацистських таборів смерті – Аушвіц-Біркенау. Пізніше цей день, 27 січня, став встановленою Генеральною асамблеєю ООН на міжнародному рівні пам'ятною датою всіх жертв Голокосту. Тож сьогодні ми разом зі світовою спільнотою поділяємо біль за жертвами цієї жахливої трагедії минулого сто-

ліття, яка не оминула тоді і наші землі.

Український народ розуміє цей біль, адже нині ми переживаємо велику трагедію цілеспрямованого, навмисного і ненависницького знищення російською імперією зла нашого мирного народу. росія пішла на нас війною з ідеологічних мотивів, з ненависті та упередженості щодо українців. Вона фанатично прагне будь-якою ціною знищити наш народ просто через те, що ми є українцями, як сказав кремлівський тиран — «остаточно вирішити українське питання». Ми згадуємо Голокост як один із найбільших злочинів проти людяності. Нинішня війна проти нашого народу теж є людиноненависьницьким злочином, який коїться на очах у всього світу та потребує протидії та засудження.

Вже довгий час українці на собі відчувають ненависть і зло з боку путінської тиранії, її смертоносну сутність. Подібні злочини проти людськості, проти мирних людей, не мають виправдань і строків давності. І трагедія Голокосту – цьому приклад. Усім нахненникам, виконавцям і прихильникам цих злочинів – вічне засудження і справедливий Суд Божий. Усім жертвам страшних людиноненависьницьких злочинів – вічний спокій і пам'ять. А нам, Господи, дай сил, аби зупинити сучасних терористів і вбивць!».

Василь Бандера, Вікіпедія

Головні ворота табору, Вікіпедія

КРУТИ – БІЙ ЗА МАЙБУТНЄ!

Україна стала можливою завдяки армії

29 СІЧНЯ 1918 РОКУ

біля станції Крути на залізничній ділянці Ніжин – Бахмач 130 км від Києва 6 годин тривав бій

Знищено колії та мости, щоб перешкодити наступу на 4 дні зупинено агресора

ЧЕРВОНА ГВАРДІЯ	VS	ПІДРОЗДІЛИ АРМІЇ УНР
Михайло Муравйов		Аверкий Гончаренко
4800 бійців		520 осіб
300 загиблих		70-100 загиблих
кулемети		кулеметів
бронепотяги		бронепотяг
2		1
		бойовий потяг
		1

Січень – лютий 1918 р.

Мирні переговори у Брест-Литовську (Бересті) між представниками блоку Центральних держав, більшовицької Росії та країн, що здобули незалежність після розпаду Російської імперії

Січневе повстання 29 січня – 4 лютого 1918 р.

Більшовицький заколот у Києві

ГЕРОЇЧНИЙ БІЙ ПІД КРУТАМИ ТА ПРИДУШЕННЯ ЗАКОЛОТУ В КИЄВІ ДАЛИ ЗМОГУ ЦЕНТРАЛЬНІЙ РАДІ ВИГРАТИ ЧАС І ПІДПИСАТИ

БЕРЕСТЕЙСЬКИЙ МИРНИЙ ДОГОВІР (9 ЛЮТОГО 1918 Р.)

УКРАЇНСКА НАРОДНА РЕСПУБЛІКА	НІМЕЧЧИНА	АВСТРО-УГОРЩИНА	ТУРЕЧЧИНА	БОЛГАРІЯ
------------------------------	-----------	-----------------	-----------	----------

ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ

- УНР визнана незалежною державою
- Вихід України з Першої світової війни
- Визначався західний кордон України
- Взаємна відмова від репарацій
- Німеччина й Австро-Угорщина погодилися надати військову допомогу УНР – до кінця квітня вся територія України була звільнена від більшовиків

Успіхи української дипломатії призвели до фактичного визнання незалежності УНР з боку Радянської Росії у Берестському мирному договорі (3 березня 1918 р.)

Росія зобов'язується негайно укласти мир з УНР і визнати мирний договір між цією державою та Четвертим союзом. Територія України негайно очищається від російських військ і Червоної гвардії. Росія припиняє всіляку агітацію або пропаганду проти уряду... УНР.

Лев Троцький

19 березня 1918 р. 28 загиблих крутян перепоховані на Аскольдовій могилі у Києві

На Аскольдовій могилі Поховали їх – Тридцять мучнів українців. Славних, молодих...

На Аскольдовій могилі Український цвіт! – По кривавій по дорозі Нам іти у світ.

Ми навіки пам'ятатимемо ранкове небо. Ми ніколи не забудемо всі наші мрії. Пам'ятатимемо завше коханий погляд. І навіки проклинатимемо клятві війни.

Відлітай, душе, неси спокуту. Відлітай плаєм, пам'ятай Крути.

ПАВЛО ТИЧИНА 1918

ВІТАЛІЙ КАЛІНІЧЕНКО 2013

ВІГотовлено: 26.01.2016

UKRAINE CRISIS media center

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАМ'ЯТІ

ДИЗАЙН: МАРК КАНАРСЬКИЙ

official website

ЗАКРИТТЯ КОРДОНУ, ВИХІД З ВООЗ, МИТА У 25%: ПЕРШІ РІШЕННЯ ТРАМПА НА ПОСАДІ ПРЕЗИДЕНТА

20 січня Дональд Трамп після інавгурації офіційно став президентом США. «Kyiv Post» зібрав головні рішення адміністрації Трампа з моменту його інавгурації. Адміністрація Трампа заборонила мігрантам із Мексики перетинати кордон. Адміністрація президента Трампа припинила використання застосунку «CBP One», який давав змогу мігрантам записуватися на прийом у пункті в'їзду, пише «The Guardian». Сайт Митної та прикордонної служби тепер повідомляє, що з 20 січня функції застосунку не доступні, а записи на прийом скасовано. Адміністрація Байдена наголосила, що застосунок допоміг скоротити незаконні перетини кордону, надавши людям можливість записатися на прийом у законному пункті.

Трамп запровадить мита у 25% на товари з Мексики та Канади

Президент США заявив, що його адміністрація запровадить 25% мита на товари з Мексики та Канади з 1 лютого, пише «CNN». Трамп представив загальний торговельний план на другий термін, підписавши відповідний виконавчий указ, але джерела називають його «тимчасовим заходом», а не негайним запровадженням глобальних тарифів. Ще до вступу на посаду республіканець пропонував 25% податок на імпорт з Мексики і Канади, 60% мито на китайські товари, а також до 20% на імпорт з усіх країн. Трамп готовий використовувати тарифи як інструмент тиску на інші держави, зокрема на Данію, щоб змусити її передати контроль над Гренландією.

США вийдуть із ВООЗ – подробиці

Дональд Трамп підписав указ про вихід країни з Всесвітньої організації охорони здоров'я (ВООЗ), йдеться в його указі. Експерти вважають, що таке рішення може вплинути на глобальну систему охорони здоров'я і ускладнити боротьбу з майбутніми пандеміями. Трамп вважає «неправильним поведження ВООЗ із пандемією COVID-19». Своє рішення від також пояснив «несправедливо високі фінансові внески США» порівняно з іншими країнами. За даними «Reuters», крок Трампа означає, що через 12 місяців Штати вийдуть із ВООЗ і припинять фінансування організації, тобто зникнуть близько 18% загального бюджету. Останній дворічний бюджет ВООЗ на 2024-2025 роки становив 6,8 млрд. доларів. Координатор Білого дому з реагування на COVID-19 в адміністрації Байдена Доктор Ашиш Джа, назвав рішення Трампа стратегічною помилкою, яка обмежить доступ Центру з контролю та профілактики захворювань США (CDC) до важливої глобальної інформації. Республіканці критикують ВООЗ за підготовку «договору про пандемію», який передбачає обов'язкове співробітництво в галузі обміну даними та забезпечення вакцинами, що сприймається ними як загроза американському суверенітету.

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ВОЛОДИМИР ЗЕЛЕНСЬКИЙ ПРИВІТАВ ПРЕЗИДЕНТА США ДОНАЛЬДА ТАМПА

(«Х»). — Вітаю Президента Дональда Трампа та американський народ з інавгурацією! Це день змін, а також надій на розв'язання багатьох проблем, зокрема й глобальних викликів. Президент Трамп завжди рішучий, і проголошена ним політика миру завдяки силі дає шанс на зміцнення американського лідерства та досягнення надійного й справедливого миру – це найголовніше.

Трамп обмежив отримання громадянства США за правом народження

Трамп також доручив урядовим агентствам США більше не видавати документи про громадянство дітям, народженим у Сполучених Штатах від батьків, які не мають законного статусу, пише «WP». Указ поширюється на дітей, народжених після 30 днів з моменту вжиття заходів, застосовується у випадках, коли батьки перебувають у США незаконно, а також у ситуаціях, коли мати перебуває у Штатах тимчасово, а батько – не є громадянином. Певні прихильники жорсткої імміграційної політики наголошують, що діти іммігрантів без документів «не підпадають під юрисдикцію США», тому не повинні вважатися громадянами відповідно до Конституції Сполучених Штатів.

Дональд Трамп знову вивів США з Паризької кліматичної угоди

Президент США підписав указ, який вдруге в історії виводить країну з Паризької кліматичної угоди, йдеться в указі на сайті Білого дому. «Посол Сполучених Штатів при Організації Об'єднаних Націй негайно подає офіційне письмове повідомлення про вихід Сполучених Штатів Америки з Паризької угоди відповідно до Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату», – пояснюється в указі. Такий крок демонструє скептичне ставлення нового президента до глобального потепління та вписується в його порядок денний, спрямований на звільнення нафтовидобувних і газових компаній від регулювання. Генеральний секретар ООН Антоніо Ґутерреш, за інформацією «Reuters», впевнений, що міста, штати та підприємства США продовжуватимуть демонструвати лідерство у низьковуглецевому розвитку. Раніше Трамп виводив Сполучені Штати Америки з Паризької кліматичної угоди під час свого першого президентського терміну. У 2021 році президент Штатів Джо Байден скасував цей процес.

Трамп призупинив програми зовнішньої допомоги США на три місяці

Президент США Дональд Трамп підписав указ про тимчасове призупинення усіх програм зовнішньої допомоги Сполучених Штатів на 90 днів до розгляду, скасував 78 виконавчих актів, ухвалених попереднім очільником держави Джо Байденом і помилював майже всіх обвинувачених у штурмі Капітолія. Трамп підпише указ проти цензури та обмежень свободи слова, а влада не буде використана для переслідування політичних опонентів. Він пообіцяв американцям, що їхня країна незабаром стане більш великою, сильною і багатоміліардною винятковою, ніж раніше.

Тимур Дубовик,
«Київ Пост»

ЗВЕРНЕННЯ ВОЛОДИМИРА ЗЕЛЕНСЬКОГО З НАГОДИ ДНЯ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

22 січня 2025 року

(ОПУ). — Доброго ранку, Україно! Українці. Наша держава. Міцна, незалежна. Бо єдина. І соборна. Ми пам'ятаємо це завжди, особливо в цей день, 22 січня, День Соборності України. Я записую це звернення на Софійській площі. Історичне місце. Місце сили. Місце мудрості, яку дають нам події, що сталися тут понад сто років тому, і подальші епізоди нашої історії, які доводять: коли ми боремось, то неодмінно ми здобуваємо своє, але коли ми сваримось, тоді своє втрачаємо. Саме тут, на цій площі, був проголошений Акт злуки. Право- та Лівобережна Україна об'єднались у єдину державу. Але амбіції, розбрат і вороги, які ними скористались – вороги як, до речі, ззовні, так і всередині, – не дали самостійній Україні існувати довго. На жаль. Державність нашу було втрачено. Тобто втрачено власну свободу. На довгі роки. На десятиліття. Це кілька поколінь, які жили під чужими прапорами, традиціями, яким наказували, як жити, як говорити, як думати, кого любити, кого ненавидіти. Ось що таке не своя державність, ось що таке втрата незалежності. І кожного року в цей день ми завжди згадували ці уроки соборності, ми робили живі ланцюги, ми казали, як важливо берегти єдність і бути пліч-о-пліч. Але настав день, і нам випало це довести. 24 лютого. День, який став вирішальним моментом. Таким викликом став. Таким іспитом на єдність, на зрілість, на віру в Україну. І ми об'єднались. Українці всі об'єднались. Не декларативно, не на папері, не за якоюсь командою, а за покликом всередині. Мільйони з нас – разом. І разом змогли вистояти, зберегти Україну разом, дали відсіч окупанту, стримали цю велику навалу разом. У цьому слові – «разом» – прихована сила українців. Це про нас, про те, на що здатні ми, коли ми обираємо не якісь власні амбіції, а обираємо Україну. Обираємо її інтереси. Коли обираємо не срач, а меч. Боронити своє. Боронити своїх. Боронити всіма силами. Ми пам'ятаємо ці моменти. Не вистачало зброї на всіх добровольців, але точно вистачало хоробрості, небайдужості, віри в себе, віри в Україну. Вистачило сили всіх нас, усіх тих, хто доводить: рідна земля не закінчується межею власного подвір'я. Ось це і є соборність. Ось це – та єдність, яка необхідна, аби вибороти своє, своє право жити в мирі. Це земля кожного українця, це наша столиця й це площа – вона наша, кожного українця й кожної українки. Наша Софія. Ось вона стоїть понад тисячу років. І буде стояти стільки ж. Я впевнений. Я вірю, на цю площу будуть приходити діти наші, онуки, покоління. І в День Соборності, і в усі інші свята. Під синьо-жовтим прапором. У нашої державі. І ми зробимо все, аби так було. Аби було не соромно перед ними, аби вони знали, що ми не повторили помилок минулого. І Україна є. Україна єдина. Мирна. Соборна. Я хочу сьогодні привітати всіх із цим днем – Днем Соборності України! Бажаю бути міцними, вірити в себе, вірити в Україну. І точно знати: українська єдність – це не тільки про два береги Дніпра. Це про весь наш світ. Це сьогодні є Україна. Хоч би де ми були. Всі ми, хто народився в різних містах, містечках, селах, усі наші воїни, наші дітки, медики, волонтери, вчителі, енергетики, всі, хто сьогодні, хоч би де він був, скаже: «Я – українець! Я – українка!» Я хочу вас привітати з Днем Соборності, шановні, дорогі українці!

Слава Україні!

Я – українець із Кривого Рогу.
Кривий – це Україна.

УКРАЇНА ЧИ МАРС?

Писати про інавгурацію президента США на другий день по її завершенні – справа невдячна. Після тисячі коментаторів, блогерів, політологів, астрологів, які встигли розібрати геть усе до «кісточок» ще під час світової трансляції з Вашингтону – саму церемонію, її учасників, в чому ті були одягнені і, ясна річ, півгодинну промову нового господаря Білого дому.

З усього почутого особливо мені «зайшла» ось ця «спортивна асоціація» шоу: перше місце – за капелюшком Меланії Трамп, друге – за дивацьким емоційним жестом Ілона Маска, його різким випростуванням угору правиці, яке дуже вже нагадує «зігання» маленького злого чоловічка, що розв’язав Другу світову війну... І тільки на третьому місці за рівнем уваги та емоційної напруги опинився, власне, сам винуватець торжества.

До того, що запам’яталось, додав би вельми стриману поведінку подружжя Байденів, яка на контрасті із яскравою атмосферою феєричного дійства видавала якщо не пригнічення, то щось геть відсторонене від ейфорії. Дивлячись на цю статечну пару, напрошувалися слова з відомого фільму про те, що хтось точно був зайвим «на цьому святі життя». Розпорядники церемонії розмістили подружжя експрезидента поруч із трибуною, у фокусі телекамер. Тому, коли на екстравагантні висловлювання та обіцянки Трампа зал вставав, Байдени принципово сиділи непорушно. Ніби вони знали щось більше. Єдиний раз Байден із дружиною піднялися й заплодували, коли Трамп оголосив про перемир’я між палестинським «ХАМАСом» та Ізраїлем, тим самим демонструючи, що ця заслуга все ж таки по праву належить його попередникам...

Гірко було дивитися на Джо, коли його наступник прямо й завуальовано дав розуміти, що приходить ледь не на «американську руїну»: розвал, занепад, деградація... І тільки він, новий лідер, здатний принести процвітання в кожную американську родину та «золотий вік» Америці. Щось із того спічу мало під собою підґрунтя, а щось точно було висловлено несправедливо, як, скажімо, звинувачення попередньої влади у високому рівні безробіття. Бо, як відомо, саме за ад-

міністрації Джо Байдена безробіття було найнижчим за багато років.

У промові Трампа кожна країна чекала сигналу. Ми свого не дочекалися. Хіба між рядків, коли прозвучало про «війни, в які Америка не втрутиме». Мені ж чомусь віриться, що саме в той момент, коли минулий і теперішній президенти сиділи в одному лімузині дорогою до Капітолію, Байден давав останні напуття Трампу... саме про Україну. Принаймні дуже хотілося б у це вірити. Але, схоже, Байден, а тим паче Трамп і досі не знають, як зарадити війні в центрі Європи. І це тривожить найбільше.

Після підбиття підсумків голосування за чергового президента США минуло достатньо часу, аби визначитися. І, погодьтеся, для оголошення позиції Трампа вдалішого моменту, аніж інавгураційна промова, годі придумати. Це справді було б почуто всім світом як сигнал, що для і «віслюків», і для «слонів» американської влади норми міжнародного права щодо непорушності кордонів – святі. Але, на жаль, у Трампа забракло чогось озвучити це на світовий загаль. Проте, відповідаючи на запитання, яке вже давно застрягло у зубах журналістів, щодо його передвиборчих обіцянок завершити війну в Україні за 24 години після свого обрання, Трамп спробував відбутися жартом: доба, мовляв, ще не завершилася...

Схоже, мине «не день, не два, не одна нічка та й не годиночка», доки світова спільнота нарешті почує з Вашингтону недвозначну відповідь: чи новий президент США «умиває руки», даючи агресору сигнал розтерзувати Україну, чи все-таки стає поруч із силами світла в досяганні справедливого миру. Не забуваймо, що путін уже виставив «свої мітки», зарахувавши до російських земель чотири південно-східні області України та АР Крим.

Скоро з білим світом неминуче дізнаємось очевидні пріоритети в міжнародній політиці, на які пристає Трамп: завершення кровопролиття в Україні на основі Статуту ООН чи підготовка до польотів на Марс, які новий насельник Білого дому вже встиг анонсувати?

Фото: «Суспільне», «Громадське радіо»
Микола Гриценко, «Грінченко-Інформ»

«ЧИ ВАРТА УВАГИ ЧУЖА ВІЙНА?»

Британський актор та письменник Стівен Фрай закликав світ підтримувати Україну

Британський актор, письменник та амбасадор платформи «UNITED24» Стівен Фрай звернувся до світу з нагадуванням про руйнівну та жорстоку війну, яку почала росія та з закликом підтримувати Україну.

Нове відеозвернення до світу Стівена Фрая опублікували на «Facebook»-сторінці «UNITED24».

«Кожен день, крім усього, що відбувається у нашому житті, ми обираємо, що ще варте нашої уваги. Чи варта уваги чужа війна? Що як їхній агресор становить небезпеку і для твоєї країни? Чи варта уваги диктатура на іншому кінці світу? І що як їхні ядерні ракети потенційно можуть досягти твого дому? Чи варто виходити на мітинги, щоб привернути увагу влади до глобальної про-

блеми? Чи просто сходити з дитиною в парк, щоб провести час разом. Чи збираєтесь ви купити ще одну іграшку для своєї дитини? Або ж для дитини біженця?

Але багато хто з нас може знайти власний шлях. Замість того, щоб бути просто стороннім спостерігачем, ми можемо аналізувати події, вчитися і ставати сильнішими. Зрештою ми можемо обрати бути кращими людьми», — зазначив Стівен Фрай.

Стівен Фрай підтримує Україну з початку повномасштабного вторгнення. Актор та письменник регулярно нагадує світу про війну в країні та долучається до ініціатив, направлених на підтримку України.

Каріна Пасічник, «NV»

ЧИ ЗДАТНІ РОСІЯНИ МАСОВАНО ПРОРВАТИ ФРОНТ

росія наразі не має військового потенціалу для швидкого наступу в Україні, адже переживає проблеми із живою силою. Про це під час дискусії на полях Всесвітнього економічного форуму в Давосі заявив американський генерал, командувач об’єднаних сил НАТО в Європі генерал Крістофер Каволі.

У дискусії "Мир через силу" також взяли участь прем’єр-міністр Швеції Ульф Крістерссон, президент Фінляндії Олександр Стубб і білоруська опозиційна лідерка Світлана Тихановська.

Прогноз щодо розвитку ситуації на фронті

На питання, як може розвиватись ситуація на полі бою впродовж цього року, командувач відповів так: "Я не переживаю, що Україна може раптово програти. Я не бачу потенціалу для масованого прориву (росіян). І це не політичне, а військове бачення. Це пов’язано із (ситуацією) в обох сторін — ефективна оборона, яку чинять українці, але й також зі складнощами для російської сторони створити значні наступальні сили, щоб здійснити потенційний прорив".

На думку генерала Каволі, цього року у війні буде значно більше невеликих наступальних дій.

"Ми бачимо, що вони виснажливі для росії. Адже є причина, чому росія привезла тисячі й тисячі солдатів з Північної Кореї", — аналізує командувач.

"Я думаю, що ми продовжимо бачити це напруження між бажанням наступати і браком живої сили з боку росіян, — додав Каволі. — Думаю, це значною мірою визначатиме конфлікт і змусить росіян використовувати більше зброї стримування, як ми побачили, як вони це роблять в останні роки".

Можливість зменшення підтримки США для України

Він також оцінив, як може змінитись ситуація на фронті, якщо нова адміністрація США зменшить військову підтримку для України. Каволі сумнівається, що Київ отримав свій останній великий пакет військової допомоги й на цьому американська підтримка закінчиться.

"По-перше, це гіпотетично, з цим треба бути обережним. По-друге, я б звернув увагу на дуже суттєве збільшення європейської допомоги, яку відправляють Україні, особливо, в питанні боєприпасів було відчутне зростання виготовлення артилерійських снарядів і ракет від наших європейських союзників", — сказав американський командувач і додав, що очікує подальшого збільшення підтримки Києва з боку Європи.

Шведський прем’єр Крістерссон при цьому сказав, що європейці можуть робити більше для допомоги Україні: "І наш найпотужніший аргумент для США, щоб вони залишались відданими (обіцянкам допомагати Україні — ред.) — це для європейців бути рольовими моделями. Це єдиний спосіб для нас бути дійсно вартими довіри, коли ми також просимо американських платників податків: "Будь ласка, залишайтеся відданими щодо того, що відбувається в Україні".

Новий президент США Дональд Трамп заявляв, що намагається "якомога швидше" домогтись завершення війни росії в Україні, повторивши своє твердження, що ця війна "ніколи не мала початись".

Також Дональд Трамп казав, що США надають більшу допомогу Україні, ніж інші країни НАТО. "НАТО має платити більше. НАТО має платити 5%", — сказав Трамп, повторивши свою вимогу до країн альянсу збільшити витрати на оборону до 5% ВВП. Стільки на оборону не витрачає зараз жодна країна НАТО, включно зі США.

Висновки з війни рф

Відповідаючи на питання про уроки з російської війни в Україні, які можуть винести інші держави, президент Фінляндії Олександр Стубб виділив важливість захисту незалежності, суверенітету і територіальної цілісності, що є ключовими елементами міжнародного права.

Стубб додав: "Що більше ти готуєшся, то менш вірогідно, що ти опинишся в умовах традиційної війни. Звісно, ми готувались у військовому плані навіть в час після Холодної війни, й ба більше, (ми готуємось — ред.) зараз".

Каволі також підкреслив, що для підтримання миру вкрай важлива військова міць, яка також потрібна для повернення до миру, якщо починається конфлікт.

«Голос Америки»

- ### КІЛЬКОМА РЯДКАМИ

 - Канада протягом останнього десятиліття підготувала майже 43 тисячі військовослужбовців Збройних Сил України.
 - Бригадний генерал Геннадій Шаповалов очолив українську команду в місії НАТО по координації західної військової допомоги Україні.
 - Міністр оборони Німеччини Борис Пісториус допускає відправку німецьких миротворців в Україну для створення безпечового середовища.
 - Армія росії відправила скалічених солдатів на милицях в бій поблизу села Новотроїцького, Донецької області.
 - Прем'єр-міністр Польщі Дональд Туск доручив голові МЗС Радославу Сікорському підготувати польські консультації у США до можливої депортації громадян країни із Штатів після заяв нового президента Дональда Трампа.
 - Підписаний президентом США Дональдом Трампом указ про припинення міжнародної допомоги на 90 днів не стосується військової допомоги Україні. Про це повідомив керівник Центру протидії дезінформації при РНБО Андрій Коваленко.
 - Новообраний президент США Дональд Трамп підписав указ про перегляд процесу надання громадянства дітям, народженим на території країни.
 - Міністр праці та віце-прем'єр-міністр Іспанії Йоланда Діас видаляє профіль із соцмережі «Х» через інцидент з Ілоном Маском. Йдеться про його жест, що схожий на нацистський, який він показав після інавгурації нового президента США Дональда Трампа.
 - Чотири великі канадські банки оголосили про вихід із глобальної кліматичної ініціативи «Net-Zero Banking Alliance» під егідою ООН. Йдеться про Національний банк Канади та банки TD, BMO, CIBC.
 - Новий президент США помилював 1,5 тисячі осіб, обвинувачених в участі у заворушеннях 6 січня 2021 року, коли натовп прихильників Дональда Трампа штурмував будівлю Конгресу.
 - Джо Байден в останні хвилини свого перебування на посаді президента США у понеділок, 20 січня, превентивно помилював п'ятьох членів своєї родини. Таке рішення він пояснив побоюванням політичних переслідувань з боку Дональда Трампа.
 - Президент Франції Еммануель Макрон оголосив про проєкт із мобілізації більшої кількості молодих добровольців «для посилення армії» і доручив уряду та військовим напрацювати відповідні пропозиції. «Не обманюймо себе. Конфлікт в Україні не закінчиться завтра або післязавтра. Виклик сьогодні полягає в тому, щоб дати Україні засоби для того, щоб вона могла протриматися і вступити в будь-які майбутні переговори з позиції сили. Виклик завтра, коли бойові дії припиняться, буде полягати в тому, щоб дати Україні гарантії проти будь-якого повернення до війни на її території, а також гарантії нашої власної безпеки», — заявив Макрон.
 - російські війська в грудні 2024 року 434 рази застосували проти Сил оборони боєприпаси, наповнені небезпечними хімічними речовинами.
 - Служба безпеки України викрила на Дніпропетровщині підприємство, яке допомагає росіянам будувати лабораторії, в яких ворог розробляє ядерну зброю. "Встановлено, що після початку повномасштабної війни представники заводу переправили до РФ масштабну партію готового профілю з нержавіючої сталі. Окупанти використовували українську металопродукцію для облаштування службових приміщень російського інституту ядерних досліджень. На його базі рашисти розробляють проєкти нових зразків ракетного озброєння з ядерним зарядом", — йдеться в повідомленні.
 - У Пентагоні всі працівники, що відповідали за співпрацю з Україною, звільнені або переведені на інші посади. Про це у вівторок, 21 січня, повідомив український журналіст Роман Бочкала у своєму «Facebook».
 - Адміністрація президента США Дональда Трампа прагне досягти стійкого миру між росією та Україною, щоб уникнути повторного загострення у майбутньому. Про це заявив державний секретар США Марко Рубіо: "Ми не просто хочемо, щоб конфлікт закінчився, а потім відновився через два, три чи чотири роки. Ми прагнемо забезпечити стабільність. Це конфлікт розпочала росія і наразі він перетворився на затяжний, кривавий і руйнівний. Він завдає величезних втрат і росії, і Україні, проте найбільшу ціну сплачує саме Україна, зокрема через руйнування її енергетичної інфраструктури. Заради всіх, хто постраждав, цей конфлікт має бути завершений".

Фундація Будучність

Фундація Будучність - зростає, розвивається і діє згідно сучасних потреб нашої громади, але має впевнену візію на майбутнє.

Кожна пожертва, спрямована на підтримку громадських, культурних, історичних та освітніх зусиль в Канаді, є важливим знаком довіри і підтримки діяльності нашої Фундації.

2282 Bloor Street West, Toronto, Ontario M6S 1N9 Phone: (416) 763-3388 Fax: (416) 763-4512 Website: bcufoundation.com

МИ ПІДТРИМУЄМО

Історичні проєкти та культурні заходи

Медичні та гуманітарні проєкти

Важливі видання

Документальні фільми

Концерти та музичні записи

Молодь та спорт

Освітні, наукові, дослідницькі публікації та виставки

Громадські заходи, конференції, семінари

Проєкти, направлені на зміцнення добробуту українців

Дивіться Forum TV!

Рекламуйтеся або станьте спонсором частини програми!

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM

OMNI - BC
неділя - 8 AM

*Повторення

Дивіться програму по всій Канаді на телеканалі OMNI!

 ForumTV Canada @ForumTVCanada

www.forumtv.ca | TEL: 416-572-8255 | info@forumtv.ca

ПІСНЯ УКРАЇНИ

РАДІОПРОГРАМА

SONG OF UKRAINE

Новини, події, вітання та пісні на замовлення
Від понеділка до п'ятниці о 9:00 ранку на хвилі 1320AM
В прямому ефірі www.cjmr1320.ca

Song Of Ukraine, 9 Plastics Ave, Etobicoke ON M8Z 4B6
Телефон редакції: 416-572-8251
Email: sofu.radio@gmail.com
Facebook: facebook.com/SOFUradio

РЕДАКТОР ТА ВЕДУЧА НАТАЛКА ПОПОВИЧ

"Homin Ukrainy" Publishing Co. Ltd. 9 Plastics Ave., Toronto, Ont. M8Z 4B6

Tel.: (416) 516-2443 Fax: (416) 516-4033
e-mail: homin@on.aibn.com
Суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка "Гомін України"
з обм. пор. у Торонті Онтаріо Канада.
Виходить щовівторка (46 разів в році)

«Гомін України» – орган Українських
Державницьких Організацій Канади

Голова редакційної колегії – д-р Олег Романишин
Редактор газети – Оксана Соколик

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА
YEARLY SUBSCRIPTION

PUBLICATION MAIL
Канада: \$75 Canada: \$75

STANDARD MAIL
Канада: \$100 Canada: \$100
3CA: \$120 USD USA: \$120 USD
міжнародні: \$250 international: \$250

Редакція не повертає надісланих матеріалів і не веде листування в їх справі, застерігає право їх скорочувати та справляти. Статті, підписані прізвищем чи ініціалами, не є обов'язково висловом становища редакції. У матеріалах з України збережено правопис оригіналу. Оголошення до кожного чергового числа приймаємо телефоном або письмово до П'ЯТНИЦІ, год. 1:00 по пол. За зміст оголошеня редакція не відповідає. Річники "Гомону України" та англомовного додатку "Ukrainian Echo" можна замовляти в електронному форматі.

Tel.: 416-516-2443

e-mail: homin@on.aibn.com

www.homin.ca

Поле битви – Україна

Сторінка спонсорована Фундацією Будучність - BCU Foundation

ПІД ПРИЦІЛОМ – КНИГИ

Пам’ятаю, як на початку повномасштабного вторгнення росії на українські землі у 2022-му, зустрічав багато новин з ворожих джерел про знищення українських книг. Вороги, після захоплення того чи іншого населеного пункту й прибуття представників окупаційної адміністрації, ледь не в першу чергу, починали «вичищати» бібліотеки сіл, селищ й міст від українських книжок. Історичні книжки, без різниці – наукові чи художні, визнавалися одразу ж екстремістськими. Часто – ставали речовими доказами в кримінальних справах за ознакою «тероризм» (!). Художні та інші книги українською мовою просто знищували (підручники – в першу чергу). Окупанти з московії розчищали собі простір для боротьби за думки й душі українців, які опинилися в окупації.

Чи подібна практика була новою для росіян? Певно, що ні. Протягом всього існування російської імперії тривала боротьба з «інакомисленням». Пізніше цю практику розвинули співробітники спецслужб реінкарнації росії імперської – советського союзу. Співробітники ЧК-ОГПУ-НКВД-МГБ-КГБ регулярно перевіряли бібліотеки, відстежували власників «нелегальних» бібліотек тощо. Зрештою, намагалися тотально контролювати усі друковані видання та їхній зміст. Перші роки після закінчення Другої світової війни в цьому питанні були дещо «гарячими», оскільки протягом 1939-1945 років та територію сср потрапила величезна кількість «неформатної» літератури. Про перебіг цієї боротьби можемо дізнатися із розсекречених документів архівів КГБ.

20 листопада 1948 року на ім’я начальника 5 Управління МГБ сср полковника Волкова було надіслано документ за підписом заступника міністра державної безпеки УССР генерал-майора Попереки. Це була доповідна записка про перевірку книжкових фондів й виявлення осіб, які зберігають та поширюють анти-советську та «ідеологічно шкідливу» літературу. Цей документ був звітом про виконану роботу згідно з директивою МГБ сср №31 від 25 квітня 1948 року. І звітувати чекістам із Києва було про що. Перш за все, про роботу в книгосховищах тих міст і областей, які повноцінно по-

Михайло Таранько

чали советизуватися лише по закінченні війни з німцями. Отже, у бібліотеках та книгарнях Ужгороду, Станіслава (Івано-Франківська), Дрогобича, Ізмаїла, Одеси, Миколаєва та інших міст загалом було вилучено понад 70 тисяч книжок та журналів, визначених як «шкідливі». Зауважувалося, що значна частина із них з’явилася друком на території України під час німецької окупації, що вже відносило її до анти-советських за замовчуванням. Лише в одній бібліотеці Кременецького учительського інституту в Тернопільській області було виявлено 30 тисяч видань «анти-советських та ідеологічно шкідливих».

Цікаво, що певна кількість анти-советських видань потрапили на територію УССР «зусиллями» працівників советських структур. Чекісти зазначили, що ними було виявлено велику кількість німецької та іншої іноземної літератури, яку привезли до УССР разом із трофейним обладнанням з Німеччини. У Донецькій області, до прикладу, було вилучено та знищено 5 тисяч книжок та журналів, які прибули подібним чином. Там ще були й різні технічні видання, потрібні для експлуатації обладнання. Ці книжки вирішили таки залишити, єдине що – прибрали звідти портрети лідерів нацистської Німеччини. Ще один курйозний випадок було за-

фіксовано у Херсоні. Там частина заводського устаткування прибула на завод ім. Петровського загорнуто у газети із анти-советськими карикатурами.

Окремо звітували чекісти про тих людей, які мали вдома великі бібліотеки, де також були видання як відверто анти-советські, так і ті, що лише були такими на думку співробітників органів державної безпеки. У Харкові та Києві співробітникам МГБ було «викрито» бібліотеки, господарями яких були противники (опоненти) советської влади ще з часів революції, або ж раніше репресовані. В загальній масі своїй, ці домашні книгозбірні не були якимись місцями зборів противників советської влади. Дійсно мали книжки, які були з різних причин забороненими в сср чиновниками-моралізаторами від культури, або кимось подібним. Власники бібліотек мали анти-советські настрої, але ж хіба вони були такі одні на увесь советський союз? Цікаві дані містить й абзац про викриття харківських нелегальних бібліотек, зокрема про терміни ув’язнення їхніх господарів: 8, 7 та 5 років позбавлення волі у таборах.

А от інформація, яка надходила із західних областей України, вже стосувалася конкретних видань, зокрема історичних, які не толерувалися в сср. У Львівській області 5 відділ УМГБ розробляв завідувача магазину музичного фонду у Львові 61-річного Михайла Таранька. Для того, аби зацікавити МГБ вже було достатньо тих фактів, що у міжвоєнній Польщі він належав до партії УНДО і був редактором журналу «Світ дитини», перший номер якого вийшов 1 жовтня 1919 року у Львові, а у 1939 видання закрилося. Виходив часопис двічі на тиждень накладом 5 тисяч примірників і був у кожній патріотично налаштованій сім’ї Галичини.

Співробітники МГБ мали інформацію, що до початку німецько-советської війни у 1941 році (тобто після окупації советськими військами українських земель, що перебували під владою Польщі у 1939 році) Михайло Таранько працював інспектором відділу народної освіти й підтримував зв’язки із підпіллям ОУН. Під час німецької окупації був власником невеличкої книгарні. Ця крамничка проіснувала й недовго вже

при «нових советах» до 1947 року. Особливо обурені були в МГБ, що там продавалися українські несо-ветські історичні книжки, серед яких «Історія українського війська» (видання Івана Тиктора) та «Історія України» Михайла Грушевського тощо. Наслідком агентурної розробки видавця став арешт та вивезення до Сибіру, де він й помер у 1956 році.

Ще однією проблемною точкою для МГБ тоді стало місто Чернівці, а саме бібліотека місцевого державного університету. Як зазначалося у доповідній записці: «Під час проведення агентурно-оперативних заходів встановлено, що кадри бібліотечних працівників у ряді місць засмічені політично неблагонадійними й сумнівними елементами, які, маючи доступ до спецфондів, поширюють серед читачів націоналістичну й ідеологічно шкідливу літературу». У Чернівцях через це від роботи у бібліотеці було відсторонено кілька осіб, характеристику яких подаємо за визначенням і мовою співробітників МГБ:

«- українська націоналістка Марчук, яка виявляла анти-советські настрої, підтримувала зв’язки й забезпечувала націоналістичною літературою українських націоналістів серед студентів держуніверситету;

- колишній петлюрівець Дуткевич, який з перших же днів роботи у бібліотеці почав цікавитися націоналістичною літературою, яка зберігалася у спецфонді;

- мати заарештованої УМГБ активної учасниці оунівського підпілля Запаранюк, в квартирі якої влаштували збори групи анти-советських налаштованих студентів».

Ось так. Читання, поширення, або просто зберігання вдома книжок чи журналів й газет із змістом, який не влаштував советську систему вже було небезпечним явищем в «імперії зла». Хоча, чому було? Лишається й надалі. Війна сучасна – тому яскраве підтвердження. Під прицілом книги та їх автори, читачі, продавці й бібліотекари. Тим більше ваги має українське друковане слово.

Юрій Щур, кандидат історичних наук, керівник науково-дослідницького проєкту "Повернута спадщина"

КИЇВЩИНА ТА ОНТАРІО ОБ’ЄДНУЮТЬ ЗУСИЛЛЯ ДЛЯ РОЗВИТКУ

У 2025 році Київська область офіційно розпочала партнерство з канадською провінцією Онтаріо.

Це нова сторінка у зміцненні міжнародних зв’язків України, яка відкриває перспективи для спільної роботи в ключових сферах. Угода передбачає створення робочих груп для реалізації спільних проєктів, які спрямовані на покращення інфраструктури та добробуту мешканців обох регіонів.

Ключові напрями співпраці:

1. Охорона здоров’я.

Онтаріо поділиться досвідом у медичних інноваціях та управлінні системою охорони

здоров’я. Передбачено обмін технологіями й впровадження передових методів лікування.

2. Освіта.

Планується налагодження зв’язків між університетами двох регіонів, впровадження спільних освітніх програм і обмін досвідом між викладачами та студентами.

3. Економіка та енергетика.

Особливу увагу приділять співпраці в енергетичному секторі, включаючи розвиток енергоефективності та використання відновлюваних джерел енергії. Ці ініціативи допоможуть забезпечити сталий розвиток обох регіонів.

4. Культура.

Заплановані культурні програми сприятимуть обміну досвідом та зміцненню зв’язків між громадами двох країн.

Створення робочих груп для спільних проєктів

Для кожного напрямку будуть створені робочі групи, які займатимуться втіленням конкретних ініціатив. До їхнього складу увійдуть експерти з України та Канади.

Владислав Щербак, «Великий Київ»

БУДІВНИЧИЙ УКРАЇНСЬКОЇ АРТИЛЕРІЇ: ГЕНЕРАЛ-ХОРУНЖИЙ АРМІЇ УНР ОЛЕКСІЙ АЛМАЗІВ

«Кінно-гірський дивізіон — зразкова частина в групі, а може, і у всій Повстанчій армії. Командував ним полковник Алмазов, од початку зорганізування в початку 1918 року був це досвідчений кінногарматчик, організатор, людина високої моралі та одваги. Дивізіон складався з двох півбатареї, кулеметної команди та доброї сотні кінноти. Був тут гарний духовий оркестр коло 20 інструментів, єдиний на всі групи. Старшини за прикладом свого командира підібрались один в одного; те саме можна сказати і про козаків. Найменшої плями не впало на історію цієї частини».

Никифор Авраменко, комендант штабу Запорізького корпусу Дієвої армії УНР.

Олексій Алмазів народився 18 (6 січня за старим стилем) 1885 року у селі Володимирівка (волосний центр Херсонського повіту), де його батько служив помічником лісника скарбового лісництва. Сьогодні це – село Володимирівка Баштанського району Миколаївської області.

Освіту отримав у Тифліському реальному, Олексіївському піхотному юнкерському та Михайлівському артилерійському училищах. Під час Першої світової війни – полковник російської армії, командир 1-го кінно-гірського дивізіону.

Восени 1917 року він розпочав українізацію дивізіону, сформував і 1 січня 1918-го очолив Окрему кінно-гірську гарматну батарею у складі Гайдамацького коша Слобідської України військових формувань Центральної Ради. Цей підрозділ вів бої проти більшовиків на підступах до Києва у січні 1918 року, а також поблизу Гребінки, Лубнів, Полтави, Херсона, Кременчука. У бою під Бердичевом у середині лютого 1918 року Алмазів був поранений у ногу, але вже у березні повернувся в стрій.

15 березня 1918 року батарея була реорганізована у Запорізький кінно-гірський гарматний дивізіон Окремої Запорізької дивізії військ Центральної Ради. На чолі цього підрозділу Олексій Алмазів у квітні 1918 року брав

Олексій Алмазів

участь в успішному поході полковника Болбочана на Крим. Дивізіон до 1921 року перебував у складі різних з'єднань Армії УНР і отримав назву Алмазівський, оскільки завжди його очолював Алмазів.

У 1919 році Алмазів брав участь в успішному наступі Армії УНР із району Деражні на Вапнярку, в боях за Кам'янець-Подільський, Шатаву, Дунаївці, Проскурів, Летичів, Вінницю, Київ, проти більшовиків та білих. 1920 року відзначився в боях за Могилів, Ушицю, Дунаївці, Ко-

пичинці, Галич, Проскурів та інші міста. В березні 1921 року був підвищений до звання генерала-хорунжого Армії УНР.

Як учасник Першого Зимового походу 1919-1920 років був удостоєний Залізного Хреста «За Зимовий похід і бої» – найвищої нагороди в Армії УНР.

Після того, як Армія УНР була вимушена відступати за Збруч, Алмазів разом зі своїми вояками був інтернований поляками до табору у Владовицях (Польща). У вересні 1923 року Алмазів знайшов постійну роботу для вояків дивізіону на вугільній шахті товариства «Сатурн» у Сілезії. Сам генерал влаштувався помічником гірничого інженера (маркшейдера).

У 1926 році він вступив на гідротехнічний відділ Української господарської академії у Подєбрадах. У цій академії познайомився і зі своєю майбутньою дружиною – німкенню Терезою. Студентську практику проходив у 1928 році у тодішній Чехо-Словаччині на будівництві доріг.

У 1930 році одержав диплом інженера-гідротехніка. Разом з дружиною повернувся на українські землі – на Волинь. В Луцьку влаштувався в управі воєводства на посаді секретаря Відділу сільського господарства.

Брав активну участь у громадсько-

му житті Волинського краю. Очолював філію Українського Центрального Комітету, був одним із провідних діячів Волинського громадського комітету допомоги голодуючим на Україні. Разом з дружиною протягом багатьох років опікувались Українською гімназією в Луцьку. За постійні щедри пожертви на ремонт будинку гімназії та на підтримку незможних учнів, Олекса і Тереза Алмазови були удостоєнні звання почесних членів Товариства ім. Лесі Українки, що від 1929 року утримувало навчальний заклад.

Помер Олексій Алмазів 13 грудня 1936 року. Похований на православному кладовищі (тепер це сквер на вулиці Луцької гімназії №4). У 1970-х роках советська влада цвинтар ліквідувала. Могила генерала Алмазова була відновлена у грудні 1992 року за клопотанням голови Братства вояків УПА Волинського краю Мелетія Семенюка.

У 2016 році вулиці Генерала Алмазова з'явилися у Києві, Херсоні та Луцьку. У 2018 році 406-й окремій артилерійській бригаді берегової оборони ВМС України було присвоєно ім'я генерал-хорунжого Олексія Алмазова.

За матеріалами Українського інституту національної пам'яті

УКРАЇНСЬКУ КНИГУ В УКРАЇНСЬКІ РУКИ

Вагу і значення слова в формуванні національної свідомості та збереженні національної ідентичності важко переоцінити. Зокрема вагу друкованого слова. Особливо коли йдеться про книги, які формують національний світогляд, повертають національну пам'ять, гартують національну волю і примножують національну силу.

Ця істина відома українським націоналістам. Навіть в тяжких умовах підпілля в часи боротьби ОУН і УПА в минулому столітті, в умовах вимушеної еміграції, значна увага приділялася виданню та поширенню відповідної літератури. Сьогодні цю місію виконує книгарня бандерівців – бандерівське видавництво «Українська Видавнича Справа».

«Російські окупанти скрізь, куди дотягуються їхні хижі закривавлені пазурі, знищують все українське, пам'ятники, книги, натомість масово насичуючи загарбані території і поневолені душі своїм шовіністичним непотребом.

Наше видавництво вже понад 75 років видає патріотичну літературу і займається благородною та благодійною справою, при можливості даруючи книги громадським бібліотекам та навчальним закладам.

Зараз акцент робимо на деокуповані та прифронтові території, військові частини, де потреба в такій допомозі дуже актуальна і відчутна. Тисячі примірників останнім часом передано до книгозбірень Чернігівщини, Одещини, Херсонщини,

Сумщини, Харківщини та інших областей. Допомагаємо і з передплатою часопису Організації Українських Націоналістів «Шлях Перемоги». Особливе зацікавлення викликають наші видання про історію національно-визвольних змагань, ідеологічна спадщина.

Приємно отримувати вдячні відгуки і пропозиції

про співпрацю. Звичайно ж, самостійно величезний попит задовольнити не можемо. І тут хочемо щиро подякувати волонтерам і меценатам, які сприяють. Хотілося, щоб їх було більше», – говорить директор UBC Віктор Рог.

Українська Інформаційна Служба

ПРЕЗЕНТОВАНО ПАМ'ЯТНУ МОНЕТУ, ПРИСВЯЧЕНУ СЛУЖБИ ЗОВНІШНЬОЇ РОЗВІДКИ УКРАЇНИ

Національний банк України ввів у обіг пам'ятну монету "Служба зовнішньої розвідки України", присвячену одній із провідних складових сил безпеки і оборони України – відомству, що забезпечує добування інформації для ухвалення стратегічних рішень у зовнішньополітичній, економічній, військово-технічній, науково-технічній, інформаційній, екологічній та кібербезпековій сферах, сприяючи зміцненню національної безпеки та суверенітету Української держави.

До Дня зовнішньої розвідки України, який відзначається 24 січня, презентували нову пам'ятну монету Голова Національного банку України Андрій Пишний та Голова Служби зовнішньої розвідки України генерал-лейтенант Олег Іващенко.

"Представники сучасної Служби зовнішньої розвідки України – справжні професіонали, завдяки яким добувається розвідувальна інформація, необхідна для ухвалення стратегічних державних рішень, а особливо – у питаннях захисту територіальної цілісності, суверенітету і незалежності України. І хоча успіхи та здобутки зовнішньої розвідки залишаються здебільшого прихованими, ми розуміємо вашу надзвичайно важливу роль у захисті України від зовнішніх загроз. Тож наша нова монета – щира присвята непереможності, гострому розуму та силі духу героїв, що належать до лав Служби зовнішньої розвідки України", – сказав Андрій Пишний.

"Такі патріотичні символи, як пам'ятна монета, присвячена зовнішній розвідці, вкрай необхідні сьогодні українському суспільству для консолідації навколо спільної мети – нашої Перемоги. Пам'ятна монета – це знак пошани і відзнака досягнень українських розвідників, які разом з іншими підрозділами сил оборони з честю і гідністю про-

довжують виконувати свою місію в складних умовах війни з російським агресором. Монета символізує внесок співробітників зовнішньої розвідки у забезпечення національної безпеки та суверенітету нашої країни, засвідчує високу відповідальність і професіоналізм розвідників, чия робота залишається неопублічною", – зазначив генерал-лейтенант Олег Іващенко.

Про дизайн нової монети

На аверсі монети в центрі зображено хрест, який є основним елементом нової символіки та відомчих заохочувальних відзнак Служби зовнішньої розвідки України. У центрі хреста – Знак

Княжої Держави Володимира Великого (тризуб), обрамлений гаслом служби латиницею – OMNIA VINCIT VERITAS ("ІСТИНА ПЕРЕМАГАЄ ВСЕ"). Контури мапи з континентами навколо центру символізують просторовий розмах розвідувальної діяльності служби. По периметру кола азбукою Морзе заковано перші три слова назви відомства, яку продубльовано в нижній частині: СЛУЖБА ЗОВНІШНЬОЇ РОЗВІДКИ УКРАЇНИ.

На реверсі монети розміщено стилізований тризуб, навколо якого цифрами зашифровані слова одного з відомих українських політичних діячів. Для кодування використано шифр Української Повстанської Армії та кодове слово, обране службою.

Служба зовнішньої розвідки України оголосила конкурс з-поміж спеціалістів із дешифрування, які протягом визначеного періоду матимуть змогу розшифрувати заковане послання. Текст розшифрованого повідомлення буде опубліковано в описі монети через шість місяців з дати введення її в обіг. З умовами, термінами проведення конкурсу та його результатами можна ознайомитися на офіційному сайті Служби зовнішньої розвідки України.

Автор ідеї – Юрій Ладний. Художник – Сергій Беляєв. Адаптацію дизайну виконала Тетяна Балута.

Про реалізацію нової монети

Пам'ятна монета "Служба зовнішньої розвідки України" введена в обіг 23 січня 2025 року. Вона має номінал 5 гривень, виготовлена з нейзильберу. Тираж – до 75,000 штук у сувенірному пакованні.

Текст і фото: Національний банк України

УКРАЇНА У 2025 РОЦІ ОТРИМАЄ ДОПОМОГУ ВІД ЄВРОСОЮЗУ

Європейський Союз виділить Україні у 2025 році ще 30,6 мільярда євро додаткової допомоги.

Про це заявив міністр фінансів України Сергій Марченко під час виступу на засіданні Ради ЄС із економічних та фінансових питань (ECOFIN), повідомляє Міністерство фінансів.

"У 2025 році Європейський Союз передбачає 30,6 млрд. євро бюджетної підтримки для України: 18,1 млрд. євро – кошти, що є частиною ініціативи країн G7 ERA коштом доходів від заморожених активів РФ; 12,5 млрд. євро – фінансова допомога у межах Інструменту Ukraine Facility", – йдеться у дописі.

Залучені кошти спрямовуватимуть на забезпечення потреб державного бюджету у 2025 та 2026 роках.

«Прямий»

СВІТОВИЙ БАНК ПОГІРШИВ ПРОГНОЗ ЩОДО ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Світовий банк прогнозує уповільнення зростання економіки України 2025 року до 2%, у разі якщо війна триватиме протягом усього року.

Про це йдеться в опублікованому документі банку під назвою "Світові економічні перспективи".

У червні минулого року Світовий банк прогнозував середній показник зростання ВВП України у 5,8% на рік у 2025-2026 роках, "за умови, що активні бойові дії триватимуть упродовж 2024 року та згодом стануть помірними".

За сьогоднішніми оцінками Світового банку, зростання в Україні сповільниться до 3,2% 2024 року, що відображає такі проблеми, як скорочення енергетичних потужностей і зимові вимкнення електроенергії, які стримували зростання торгівлі та промислового виробництва. Дарма що ці перешкоди та безперервні атаки на інфраструктуру, економіка показала зростання.

"Прогнозується, що зростання України сповільниться до 2% 2025 року з урахуванням припущення, що активні бойові дії триватимуть протягом усього року. Очікується стійке відновлення на 7% 2026 року за умови припинення активних бойових дій, підкріпленого інвестиціями в споживання й реконструкцію" – йдеться у дописі.

«Прямий»

Фото ілюстративне.
Джерело: «Business World»

76,000 КАНАДСЬКИХ ДОЛАРІВ ЗІБРАЛИ УКРАЇНКИ КАНАДИ НА ДРОНИ ДЛЯ ЗСУ

Уже 11-й рік Ліга Українок Канади, відділ Торонто, справно збирає і заробляє гроші на підтримку українських захисників та передає цю допомогу через Фонд “Приятелі Збройних Сил”.

Минулого травня організація оголосила збір коштів на дрони.

До кожного долара пожертви Ліга додавала свій. Тож, завдяки цій акції було зібрано \$46,000, що стали такою необхідною допомогою українським захисникам. За словами представниці Ліги Українок Канади, відділ Торонто, Галини Винник, Фонд “Приятелів Збройних Сил” — це єдиний фонд в Канаді, який підтримує суто бійців та військові цілі. Найбільше запитів вона отримує саме щодо дронів FPV.

“Поміж цих, ми ще купуємо дорожчі дрони з нічниками. Минулого року ми завдяки Вечорницям та акції зібрали 76 тисяч доларів суто на дрони. І ще до того передали з нашого фонду 10 тисяч”.

У 2024 році Ліга Українок Канади, відділ Торонто, організувала і провела дві добродієвних постановки Вечорниць. У лютому тематика вечора була “Лавка”. Та сама лавка, яку колись встановив чийсь дідко поблизу хати, щоб і подорожні могли присісти перепочити, і щоб потомлені після роботи односельці мали свій пункт збору аби обговорити останні новини. Ця лавка упродовж десятиліть стає свідком багатьох подій: і зустрічей закоханих, і мрій та жартів, на ній прощаються, відпускаючи родичів на фронт, на ній співають народних пісень, вводячи молодят у нове життя, на ній засинає заокеанський нащадок того, хто її поставив, маючи мету — знайти справжній дідів скарб: Біблію, вишиванку та тризуб. Це наші основні символи духовності, ідентичності та державності.

А вже за 5 місяців відбулися 15-ті Вечорниці, що мали кардинально іншу і дуже атмосферну тему: Львів то є Львів.

Гості перенеслися з Торонто у затишну львівську ресторацію. Артисти максимально відтворили львівський темперамент як манірних панянок, так і батярів. Своїм співом усіх зачарувала тала-

новита співачка Дарія Циганкова. Вона зіграла українську приму світового масштабу — Соломію Крушельницьку, яка проживала певний час у Львові.

Гості також смакували львівськими ласощами: сирником та андрутами.

Сценарії та ідеї до кожних Вечорниць продукує Голова Ліги Наталка Попович. Саме вона вибудовує скелет всього дійства та наповнює його сенсами. Важливо наголосити, що всі, задіяні у підготовці — волонтери, які мають хист до сцени та прагнуть допомогти зібрати необхідні кошти для підтримки українського війська.

До речі, відеOVERSII Вечорниць ви можете переглянути на “Youtube” каналі “Forum TV”.

Ліга Українок Канади, відділ Торонто, уже

понад рік реалізує щомісячні концерти класичної музики “Musical Fridays” у центрі української культури “Old Mill”. Це не лише захід задля “втамування спраги” шедеврами музичного мистецтва. Концерти мають просвітницьке спрямування. Щоразу у програмі лунає музика українських композиторів, а також звучить інформація про них. І це справді цінно, адже заходи відвідують і канадці, для кого почуте стає новим досвідом. Таким чином, відвідувачі “Musical Fridays” дізналися більше про долю композитора Василя Барвінського, кого Сталін покарав, наказавши спалити всі його твори. У рамках концертів вперше пролунав “Струнний Квартет” Миколи Лисенка, а також його “Тавот”, перекладений для струнних, адже був написаний для фортепіано.

Також глядачі були зацікавлені “Маленькою сюїтою” Володимира Черненка, намагаючись впізнати фрагменти українських народних пісень.

У 2025 році серія “Musical Fridays” відновиться 25 квітня.

Отримані кошти з концертів підтримали як родини загиблих бійців, так і літній табір відпочинку “Соняшник”, що запросив на відпочинок у Карпати дітей загиблих та важкопоранених. Також за ці кошти було придбано та розповсюджено по шпиталях України понад 200 наборів найнеобхідніших речей для поранених, які потрапляють з поля бою без нічого. Кожен набір, як для жінок, так і чоловіків, містив зручний спортивний костюм, натільну білизну та необхідні засоби гігієни.

2 березня Ліга Українок Канади, відділ Торонто, проводитиме щорічні виборно-звітні збори. Ви можете також долучитися до організації, подавши заявку на імейл: lucw.toronto@gmail.com

Приходьте на події Ліги, приводьте своїх друзів, беріть участь у наших заходах, адже разом ми швидше зможемо зібрати та передати Україні таку необхідну допомогу.

Фото від прес-служби ЛУОК Торонто
Лідія Карпенко

КАРДИНАЛ МАРКС ПЕРЕДАВ УКРАЇНІ МОЩІ ПРАВНУЧКИ КНЯЗЯ ВОЛОДИМИРА

21 січня 2025 року кардинал Райнгард Маркс, архієпископ Мюнхену і Фрайзінгу, передав владі Богданові Дзюраху — Апостольському екзарху для українців візантійського обряду в Німеччині та Скандинавії, часточки мощей блаженної Едігні — правнучки святого рівноапостольного Володимира Великого, онуки Ярослава Мудрого, доньки Анни, королеви Франції. Її мощі, які спочивають на баварській землі у храмі св. Севастіана (м. Пух), будуть встановлені в катедральному храмі Покрову Пресвятої Богородиці та св. Андрія Первозванного (УГКЦ) в Мюнхені та в соборі Воскресіння Христового (УГКЦ) у Києві.

Як повідомляє владика Богдан на своїй фб-сторінці, він особисто прийняв мощі блаженної Едігні з рук Його Емінентії кардинала Райнгарда Маркса. «Її називають Блаженною, яка об'єднує народи, — адже походить з нашого українського народу; народилася і зростала в королівському дворі у Франції, а завершила свій життєвий і християнський подвижницький шлях в німецькій Баварії, в околицях містечка Пух у 1109-му році. Її пам'ять наша Церква святкує 26 лютого», — написав Апостольський екзарх. Ця історична для українського народу подія розпочалася молитвою під проводом кардинала Маркса, під час якої владика Богдан заспівав українською мовою величання блаженній Едігні, повідомляє Департамент інформації УГКЦ.

«Ми молимося про справедливий мир для стражденного українського народу, — промовив архієпископ Мюнхену. — Блаженна Едігно, будь заступницею для українців у цей важкий час, допоможи поглибити дружбу між Україною та Німеччиною. Великий Боже миру, будь із нами, Твою силою через Твого Сина Господа Ісуса Христа допоможи нам».

Владика Богдан звернувся до кардинала: «Сьогодні дуже зворушливий

момент для нас усіх, а зокрема для українців, які проживають на цій гостинній баварській землі. Цей акт передачі чесних мощей блаженної Едігні є ще одним доказом нашого духовного єднання і тісної співпраці у служінні Богові та Божому народові. Блаженна Едігна, чий мощі ми сьогодні з Ваших рук отримуємо, нагадує нам, що зв'язки Української Церкви й українського народу з Європою, зокрема з Німеччиною, тривають не десятки років, а сягають глибини віків, аж до тисячолітньої давності. (...)Нехай на цій дорозі у спільне майбутнє нас супроводжують своїм небесним заступництвом блаженна Едігна, блаженний священномученик Петро Вергун і всі святі та праведні

наших народів і Церков».

Блаженна Едігна — правнучка святого рівноапостольного князя Володимира Великого й онука правителя Київської Русі Ярослава Мудрого. Її життєпис — цінна складова історії Русі-України та об'єднує сьогодні три народи: український, з якого вона походить, французький, у якому народилася, та німецький, якому служила майже все життя. Емма-Едігна народилася 1055/1058 рр. у Франції. Її батьком був французький король Генріх I, а матір'ю — королева Франції та київська князівна Анна Ярославна. Такий союз став можливим через активну династичну політику батька Анни — Ярослава Мудрого. Використовуючи матримоніальні союзи своїх дітей як інструмент зовнішньої політики, Ярослав створював міцні зв'язки з багатьма європейськими державами та династіями. Починаючи від XVII і до XIX століття знаходимо численні письмові згадки та розповіді про життя блаженної діви Едігні, про її служіння, чуда, що сталися за її заступництвом та велике пошанування серед народу Баварії. Саме з цих джерел й усного передання викристалізувалася історія життя блаженної, яка відома нам сьогодні: Едігна прибула в землі Ні-

Блаженна Едігна
Фото: Вікіпедія

меччини із Франції, походила з королівської родини й була дочкою короля Франції Генріха I (1031-1060) і королеви Анни Ярославни. Заради обіцянки дівництва та задля свого нареченого Господа Ісуса Христа взяла на себе добровільне вигнання та, прагнучи уникнути примусового подружжя, покинула королівський двір і вирушила на схід. Дорогою Едігна потрапила в Баварію, де її підбрав селянин на возі, запряженому волами, де також були півень і дзвінок. За переданням, біля містечка Пух, де вони проїжджали, воли самі зупинилися, півень прокукував і зазвонив дзвіночок. Едігна сприйняла цей знак за Боже провидіння і залишилася жити й служити на цьому місці. Вона оселилася в порожній стовбур великої липи (ця липа стоїть донині поруч із церквою св. Севастіана) й жила там 35 років, служачи Богові та наслідуючи Христа в молитві, чуваннях, чистоті й пості. Ще за життя Едігна уславилася своїми добродійствами та праведністю і була високо шанованою серед місцевого населення. Вона зійшла з престолу, щоб наслідувати Христа, служити своїм ближнім, навчаючи їх грамоти, лікуючи хвороби, ділячись знаннями та вірою. Відмовилася від королівських привілеїв, щоби здобути скарби на небі; а обравши життя пустельниці у близькості до Творця, стала прибіжищем для людей, які шукали допомоги й пристановища в бурях щоденного життя. До сьогодні блаженна Едігна залишається прикладом служіння, відданості ближнім і вірності Богові. За переданням, після переходу блаженної із земного життя до небесної батьківщини, 26 лютого 1109 року, з липи, в якій жила Едігна, потекла олія; але вона всохла, коли люди спробували продати її задля наживи.

Текст і фото: «CREDO»

1450 Henry Street, Whitby, ON

opening reception:
saturday, january 25
1:00 to 4:00 pm

HNIZDOVSKY art talk:
wednesday, march 26
7:00 pm

January 25 – April 13, 2025

STILL IN TIME

the prints of
jacques HNIZDOVSKY

«АФРИКАНЦІ — НА ПЕРЕДОВІЙ. РОСІЯНИ ЗАЛИШАЮТЬСЯ В ТАБОРІ»

(RFI) — Від початку повномасштабного вторгнення в Україну до російської лав приєдналося чимало африканців. Деякі з них добровільно одягли форму, укладаючи контракти з приватними компаніями, інші заявляють про обман після того, як їх росіяни заманили брехливими обіцянками. Один із них — камерунець, який думав, що їде на роботу в росію. Але зазнав поранень від українських дронів, а тортур — від російських військових.

«Завтра вони хочуть, щоб ми зважилися на самогубство. Я збираюся скласти зброю, щоб не йти. Мене, напевно, будуть катувати і відправлять до в'язниці, але я краще врятую своє життя», — йшлося в одному із останніх повідомлень Самюеля (ім'я змінено. — Ред.). Його він писав у середині грудня 2024-го.

Кількома тижнями раніше, коли журналіст «RFI» Франсуа Мазе зв'язався з ним, той перебував у лазареті табору своєї частини в регіоні на сході України. Де саме, не розголошується із міркувань безпеки. Це було ще одне поранення чоловіка, який не так давно після атаки безпілотною лікував руку.

Але Самюель попередив журналіста: «Тут, як тільки ми можемо ходити, нас відправляють на фронт. І африканці — на передовій. росіяни залишаються в таборі, відправляючи чорношкірих та іноземців на фронт, щоб займати (території. — Ред.) і просуватися вперед. Але кожна перемога має свою ціну, особливо через міни, які знищують нас».

«Подорож долиною темряви і смерті»

Для Самюеля історія почалася у травні 2024 року. Він науковець і працював в одному із міністерств Камеруну. Одного разу йому зателефонував друг, якому чоловік розповідав, що мріє емігрувати.

«Патріс (ім'я також змінено. — Ред.) запитав, як у мене справи, чи не хочу я все ще виїхати з країни та працювати за кордоном», — розповідає Самюель. Втомлений низькооплачуваною роботою в Яунде (столиця Камеруну. — Ред.), він не вгавав з відповіддю:

Того дня у своїй кімнаті я не знав, що щойно погодився на поїздку в долину темряви і смерті. Він сказав мені, що це в росії, але ніяких подробиць не знав, окрім величезної зарплати, яку йому пообіцяли. Він зв'язався з жін-

кою, яка займалася оформленням документів, тож все, що мені потрібно було зробити, це надіслати фотографію свого паспорта. Вона сказала мені, що як тільки я буду в москві, вони обміняють мій паспорт на російський, який дозволить мені подорожувати та працювати. Вона пояснила, що це буде у військовому таборі і що я буду доглядачем, обов'язками якого є прибирання та готування їжі. Коли вона розповіла про зарплату та премії, мої очі загорілися. Ми з матір'ю зібрали 2,5 мільйона франків КФА (валюта Камеруну. — Ред.) — і я поїхав з Патрісом, який також звільнився з роботи, і ще з трьома людьми.

Самюель поділився назвою агентства і номером її телефону, але цю інформацію вирішили не розголошувати з міркувань безпеки. Він також надав фотографію групи людей, які бажають йому «щасливої дороги» за банером агентства в аеропорту Яунде. На своїй сторінці у «Facebook», створеній лише в січні 2024 року, це агентство пропонує широкий спектр послуг з оформлення віз за кількома напрямками, зокрема в росію, «без мовного тесту» і «за доступними цінами».

Але коли Самюель опинився в росії, на нього чекала велика несподіванка: йому видали не набір каструль чи мийних засобів, а автомат Калашникова. У таборі, навчаючись протягом кількох тижнів, він познайомився з багатьма північноафриканцями та вихідцями з країн на південь від Сахари.

Консульські установи покривають торгівлю людьми?

Самюель одягнув військову форму та не знав, у якому саме підрозділі воює: «Контракти, які вони змусили нас підписати, сфальсифіковані. У нас немає копії документа, ми не отримуємо належної зарплати. Очевидно, російський командир, який змусив нас підписати контракт, отримує частину її назад, так що це цілий ланцюжок».

Самюель каже, що звертався до посольства Камеруну, щоб обговорити ситуацію, але безрезультатно: «Вони заперечують, що хоч щось знають про нашу присутність тут, хоча нас дуже багато. Вони покривають торгівлю людьми».

Дипломатів Камеруну африканець вважає співучасниками та говорить, що владі країни на своїх громадян начхати. Він не вірить, що їх колись шукатимуть, тоді як

Зруйновані будинки в Оріхові Запорізької області, 8 січня 2025 © Reuters

згадує про Індію, яка домоглася репатріації 45 громадян, що опинилися у схожих обставинах.

Міністерство закордонних справ Камеруну, з яким зв'язався журналіст «RFI» Франсуа Мазе, поки не відповіло на запити щодо цієї ситуації.

Під час навчання, а потім на фронті Самюель потоваришував з іншими камерунцями та передав редакції повідомлення дружини одного із них. Вона благала, щоб їй розповіли новини про її чоловіка:

«Його батьки мали серйозні проблеми зі здоров'ям, тому він хотів поїхати, щоб спробувати знайти способи допомогти своїй сім'ї. Він знайшов агентство, яке підказало, як допомогти своїй родині. Він знайшов агентство, яке розповіло йому про роботу в росії. Він поїхав у червні, не повідомивши жодних подробиць. Потім я зрозуміла, що йому запропонували роботу в армії, і він підписав контракт на один рік. Він повинен був пройти чотиримісячну підготовку, але наприкінці липня сказав мені, що в Україні, що їде на завдання на десять днів і що сповістить мене, коли повернеться. Він попросив мене молитися за нього. Відтоді я нічого від нього не чула».

«Якщо ти відступаєш, тебе катують»

Самюель описує кілька фотографій: на одній — він разом з «малійцями і гамбійцями», і на іншій — між «двома єгиптянами». «Один із них загинув під час бомбардування, інший — я не знаю, яка у нього ситуація зараз», — каже Самюель.

Згадував він і про Патріса, «свого багаторічного друга», який також загинув і залишив чотирьох дітей. «Його дружина дзвонить мені. Я не знаю, що їй сказати. Він був мені як брат, це дуже боляче», — згадує Самюель. Із тих п'ятьох людей, які сіли на той самий літак в Яунде,

трьох загинули, а ще один поранений

Реальність бойових дій шокує чоловіка, який каже, що «ніколи в житті не стріляв із автомата до того, як приїхав» на фронт.

«Я ніколи не бачив українців, відколи я тут, — каже Семюель. — Я знаю людей, які тут вже два роки, і вони ніколи не бачили українців на власні очі, вони ніколи ні в кого не стріляли, у них навіть ворогів немає. Вони (українці) ховаються, тікають від нас, вони посилають на нас безпілотною з величезними бомбами та мінами. Це те, що вбиває нас. І ми повинні рухатися вперед, нам не можна відступати. «росіяни не відступають», — кажуть вони (ймовірно, йдеться про російських офіцерів. — Ред.). Якщо ти відступаєш, тебе катують. Ми повинні рухатися вперед, щоб зайняти територію. Але ми дуже погано споряджені. У росіян є машини для глушіння хвиль безпілотною, але лише вони використовують їх. Вони посилають нас воювати і вмирати без нічого», — каже Самюель.

Хоча важко перевірити цифри людських втрат у російсько-українській війні, співвідношення явно не на користь рф та її стратегії «гарматного м'яса». У нещодавньому звіті американського інституту підраховано, що кожен квадратний кілометр, здобутий росіянами, коштував понад 50 життів.

Як африканці опиняються на сході України

В умовах, коли офіцери виштовхують на лінію фронту зі зброєю в руках і під дулом пістолета, африканці вдаються до радикальних дій, щоб уникнути бійні. «Я бачив, як люди стріляли собі в руку, щоб не йти на фронт і потрапити до шпиталю, — розповідає Самюель. — Я навіть ховався серед мертвих, щоб уникнути безпілотною. Ми проводили тижні без їжі,

ховаючись. Ось чому я говорю про це».

Скільки людей опинилися в його ситуації, спокусившись на брехливі обіцянки, неможливо сказати. Але повідомлення множаться: у Непалі до березня 2024 року було виявлено тисячу таких людей.

Торік у травні, за даними української розвідки, які оприлюднило «Kyiv Independent», йшлося про вербування людей у Сомалі, Уганді, Бурунді та Руанді. «Їм обіцяють початковий бонус у розмірі 2,000 доларів США, щомісячну зарплату в розмірі 2,200 доларів США, медичне страхування та російські паспорти для себе і їхніх сімей», — зазначено в повідомленні.

У вересні це видання опублікувало відео зі свідченнями сомалійця і сьєрра-леонця, які потрапили в полон до української армії. росіяни пропонують привабливі умови для молодих людей, таких як Самюель. Він хоч і має диплом лаборанта, але заробляв на життя встановленням кондиціонерів.

Тоді ж у вересні група з чотирнадцяти громадян Гани дала свідчення на національному телебаченні. Вони стверджували, що у росію їх заманив співвітчизник, колишній футболіст, але обдурив, а контракти з російською армією начебто вони підписали під примусом.

В інших свідченнях, опублікованих виданням «Jeune Afrique», центральноафриканець стверджував, що був завербований у Бангі (столиця ЦАР. — Ред.) найманцями Вагнера, коли перебував під вартою в поліції. Згодом чоловік зміг втекти до Латвії.

Воєнізований підрозділ нібито купив його звільнення з-за ґрат за кілька сотень тисяч франків КФА в обмін на підписання контракту з «охоронною компанією». У грудні 2023 року він вилетів до росії разом з іншими колишніми ув'язненими з Центральної Африки у складі групи з 300-400 африканців, вихідців із країн на південь від Сахари.

Такі заяви викликали невдоволення з боку прокуратури Центральноафриканської Республіки, яка назвала інформацію такою, що «позбавлена будь-якої правдоподібності та правових підстав». Там заявили, що в підрозділах судової поліції Центральноафриканської Республіки «ніколи не вербували осіб, які перебувають під вартою в органах поліції».

«ЯКЩО ТРАМП ХОЧЕ БУТИ ВЕЛИКИМ, НЕХАЙ ПЕРЕМАГАЄ ЗЛО, А НЕ ПІДКОРЯЄТЬСЯ ЙОМУ!»

На столі американського президента мають лежати тези, які відповідають національним інтересам України, вважає дипломат Володимир Огризко.

20 січня, у понеділковий, але вихідний для Америки день, встановлений у пам'ять про борця за права людини Мартіна Лютера Кінга, до керма США став 47-ий (ще раніше — 45-ий) президент — Дональд Трамп. У Вашингтоні відбулася його інавгурація. Через холодну погоду (а можливо, з міркувань безпеки) змінили традицію: з відкритого майданчика перед Капітолієм, де розташовано Конгрес, дійство перенесли до його ротонди. В обмеженому просторі церемонію вступу на посаду ексцентричного мільярдера побачили наживо, зблизька якихось 700 гостей — замість 200 тисяч, яким Трамп надіслав запрошення спостерігати за своєю «коронацією». З українських високопосадовців на події була Надзвичайний і Повноважний посол Оксана Маркарова.

Мільйони людей у світі вслухалися в інавгураційну промову нового очільника супердержави. Особливі надії плекали українці, які пов'язують з американським лідером сподівання на швидке завершення війни. Але відповідей на свої запитання не дочекалися. Йшлося про безпеку і процвітання Америки, згадано було Китай, Ізраїль, Мексику, Панаму, а про Україну — жодного слова...

Свій виступ Трамп розпочав пафосно: «Золота ера Америки розпочинається просто тепер!». Президент анонсував «революцію здорового глузду» і пообіцяв, що його країна буде такою величною, якою ще не була ніколи. Анонсував підписання указу про запровадження надзвичайного стану на південних кордонах США, яке передбачає депортацію нелегальних мігрантів. Наркокартелі оголосив терористичними організаціями. Пообіцяв збільшити мита на іноземні товари, вплинути на внутрішні ціни і зменшити інфляцію. Постановив збільшити видобуток корисних копалин і повністю заповнити «рідким золотом» всі нафтосховища. Трамп відновить преференції для всіх автомобілебудівників (а не тільки для тих, що штампують екологічні електромобілі). За словами Трампа, він узаконить дві, отримані під час народження американців, а не більше статей. Відмінить урядову

цензуру, встановить на Марсі американський прапор, забере у Панами і перейменує її знаменитий канал. Новий-старий президент має мрію створити найсильнішу у світі армію, увійти в історію як миротворець, завершити війни, які США не розпочинали...

Про «український» мотив у новій американській політиці говоримо із міністром закордонних справ України (у 2007-2009 роках), а нині керівником Центру вивчення росії Володимиром Огризком.

— **Як українець, що прагне миру і перемоги, які надії пов'язуєте із приходом Трампа?**

— Зараз настільки «розігнали» оце очікування чогось надзвичайного, що президентство Трампа сприймають ледь не як друге пришествя Христа. Але завтра сонце так само підніметься, як і раніше!

Нам слід сформувати свій порядок денний і нав'язувати його новій американській адміністрації, самому Трампу. Маємо переконувати лідера Америки: якщо хоче бути великим, нехай перемагає зло, а не підкоряється йому.

— **Ще до інавгурації Трамп дав завдання помічникам організувати дзвінок путіну з однією метою — обговорити особисту зустріч у найближчі місяці, щоб спробувати припинити війну в Україні. Чи не є це слабким кроком нового президента США?**

— путін привітав Трампа, почав розшаркуватися, казав, що готовий до розмови. Але це ні про що не свідчить. Перша розмова є лише протокольною, не треба від неї чекати чогось надзвичайного. Судячи з того, що чуємо від наближених до Трампа людей, остаточної позиції (у питанні російсько-української війни. — І. Ф.) у нього немає. Тому сподіватися, що зателефонує Трамп путіну — і все зміниться, не варто. Так можуть думати лише люди, які не розуміють ходу цих переговорів, які не знають, як їх готують, як відпрацьовують деталі. Зустріч президентів відбудеться лише тоді, коли всі найдрібніші нюанси буде погоджено. Я не знаю подробиць контактів між двома столицями, але мені здається, що чекати очного побачення Трампа і путіна — як до Місяця рачки повзти.

Треба зробити так, щоб перед розмовою Трампа і путіна на столі

президента США лежали тези, які відповідають національним інтересам України. І, безумовно, Америки.

— **Які форми тиску на росію може застосувати Трамп? Це буде «батіг» чи «пряник»?**

— Залежить від того, якою Трамп бачить росію. Якщо йому хтось вніс у голову, що росію можна відірвати від Китаю, це буде однією з найбільших помилок. росія і Китай — близнюки-брати, хоча і з різними ваговими категоріями. Ці країни є основою «осі зла»: одна одній будуть допомагати. Якщо Трамп зрозуміє, що до Китаю як до головної загрози, йому краще підібратися, послабивши цей зв'язок, тоді він використовуватиме, в тому числі у першу чергу, саме економічні важелі. Енергетичні інструменти можуть зіграти роль каталізатора краху російської економіки.

Чи потрібен Трампу цей крах? Питання непросте. Можливо, йому буде потрібен не крах росії, бо, як і багато хто інший на Заході, він боїться її розпаду, а, скажімо, приведення росії у стан напівживої-напівмертвої системи, якою можна буде легко управляти.

Питання вибору інструментів у політиці Трампа залежить від того, якою є мета. Друге визначить перше. Мені не зрозуміло, що Трамп думає про росію загалом. Якщо обере варіант, про який щойно говорили, — замирення, тоді цим інструментом буде «пряник». Якщо обере тактику пресингу, буде «батіг».

— **Чи може Трамп у питанні припинення війни натиснути на президента України? Яких поступок від нас можуть вимагати? Цілковитої відмови від НАТО? Відмови від уже окупованих росією територій? Гуманітарних поступок: релігійне питання, мова, питання нашої історії, національно-визвольної боротьби? Того, що не раз вимагав путін...**

— Не хочу спекулювати на цій темі. Ми повинні чітко окреслити ті позиції, які для нас є принциповими. Те, що ви перерахували, для нас є принциповим. Жодних поступок у цьому плані від нас чекати Трампу не потрібно. Навпаки, його треба переконувати у тому, що злочинець має бути покараний, — інакше вчинятиме свої злочини і надалі. Нам нема чим поступатися! Бо ми не порушували міжнародного права! Ми

не завдавали ніякої шкоди росії, поки вона не напала на нас. І міжнародне право, і логіка — на нашому боці. Чому ми повинні йти на поступки агресору?

— **Ще до вступу на посаду Трамп висловив «імперські» претензії на Гренландію, невдало пожартував про Канаду як про 51-ий штат США, зачепив Мексику. Чи не може статися так, що Трамп з пунімом домовляється поділити світ на геополітичні сфери впливу — і Україна стане жертвою цього поділу?**

— Не думаю, що таке станеться. По-перше, ми ніколи більше не будемо розмінною монетою у грі тих, хто хоче ділити світ. Гадаю, такі ж думки у більшості європейських країн. Бо якщо щось подібне відбудеться, завтра буде окуповано Естонію, післязавтра — Литву. Там і до Фінляндії недалеко.

Трампу вже відповіли його західні партнери. Зробили це неоднозначно, навіть доволі грубувато. Світ настільки взаємопов'язаний, що почуватися в ньому одноосібним господарем — значить не розуміти, куди цей світ іде і як він функціонує. Трамп із заявами до свого президентства і Трамп після нього — це різні Трампи. Не бачу причин для серйозного занепокоєння. Життя поставить все на свої місця.

А тим часом...

Коментуючи для «Радіо Свобода» інавгураційну промову Дональда Трампа, колишній посол України у США Олег Шамшур сказав: «Нічого такого, що зробило б мене більше оптимістичним щодо наших очікувань, — не почув. Підстав для зменшення песимізму промова не дає...

Пасажі про Панамський канал, про Гренландію формально не дотичні до України, але у контексті планів припинення війни — тривожні. Є одні правила гри для великих країн, для слабших, які мають враховувати інтереси великих. Світогляд Трампа нічим практично не відрізняється від світогляду путіна — це тривожно, особливо з огляду на можливу зустріч між ними. Навіть на інавгурації сказав про це. Це не просто скандальна заява, а й правило, якого Трамп буде дотримуватися...».

Іван Фаріон, «Високий замок»

ЕКСПЕРТ — ПРО ІНАВГУРАЦІЮ ТРАМПА: МИ МАЙЖЕ НІЧОГО НЕ ПОЧУЛИ ПРО МІЖНАРОДНУ ПОЛІТИКУ

Президент Сполучених Штатів Америки Дональд Трамп у своїй інавгураційній промові недостатньо уваги приділив міжнародним питанням і не згадав про російську війну проти України.

На це у своєму коментарі звернув увагу керівник Українського Конгресового Комітету Америки у Нью-Йорку Андрій Добрянський.

За словами експерта, «ми майже нічого не почули про міжнародну політику нового президента» США

— лише те, що Америка хоче бути перша у світі, а «адміністрація Байдена виділяла гроші на охорону іноземних кордонів» замість своїх.

«Трамп не згадав Україну й війну, яка триває в Європі. А згадав Панаму та Мексиканську затоку, яку хоче перейменувати на Американську», — сказав Добрянський, зауваживши, що новий президент фокусується на Панами та Гренландії, аби його ім'я «включили до історичних текстів».

Представник УККАмерики також зазначив, що «Трамп образив у своєму виступі Байдена, заявивши, що його адміністрація нічого не робила».

За інформацією Добрянського, політехнологи не рекомендували Трампу згадувати про помилування учасників заклоту 6 січня 2021 року, тому в головній промові президент оминув цю тему, але порушив її в інших виступах цього дня.

Прибічники Трампа, очевидно, вва-

жатимуть його промову сильною, припустив експерт. «Ім особливо має сподобатися обіцянка про термінові укази щодо обмеження міграції через південний кордон. Думаю, його прихильники задоволені», — сказав він.

Водночас Добрянський зауважив, що Байден у своєму прощальному слові в Білому домі, говорячи про міжнародні справи, теж не згадав про Україну.

«Укрінформ»

ДЖОЗЕФ, МАЙСТЕР ТИХОГО САБОТАЖУ...

Ще попереду багато слів щодо внеску команди демократів Дж. Байдена у справу миру в Європі. Різних слів. Різних оцінок. І в кожного поціновувача буде своя доля правди. В Україні уже є три групи арбітрів: тільки позитивне (умовно назвемо групою Петра Порошенка), різко негативне (це більше стосується прибічників Володимира Зеленського) і так звана група об'єктивістів, що при аналізі малює школярську вертикаль: зліва плюсики, праворуч – мінуси...

А я вважаю тут просто неможлива арифметика плюсіків-мінусиків. Суто об'єктивно вовку потрібен тваринний протейн, то цілком об'єктивно смерть корови цілком виправдана. Та ж сама проекція на велику мілітаризовану країну і малу демократично-пацифістську. Сильний, значить, маєш право. Слабкий? По-

мри... Страшна об'єктивістська реальність?

Завжди культивував у собі при аналізі історичну глибину і висновки на доказових перевірених фактах. Не на плюсіках-мінусах, а в історичній тягості й аналізі фактів. А про що нам говорить цей метод? Партія демократів США, ветераном якої є Джоозеф Байден, зробила все, щоб таке "непорозуміння", як Україна, зникло з мапи Європи.

Демократ Біл Клінтон нас роззброїв. Демократ Обама відвернувся, коли у нас відбирали Крим і Донбас – ми зіпсували настрій інженеру "перезавантаження" з росією і лауреату Нобелівської премії миру. Замість себе Обама послав займатись дрібними справами свого віце-президента, що взагалі невластиво для функціонала цієї посади – бути наглядачем і контролером конфлікту в да-

лекій від США країні. Ні Обама, ні його віце жодного разу не промовили слова "Будапештський меморандум". А його підписали три очільники провідних держав світу: США, росія і Велика Британія. Вічні адвокати всього американського і правильного постійно пишуть десь чогось в документі не вистачає. А от Мінський договориак від лютого 2015 року і Обама і Байден охоче взяли на озброєння. Хоча цей папірець був підписаний двома бандюками-сепаратистами і пенсіонером Леонідом Кучмою.

Президентство Байдена – це пародія на сильну Америку, яка за справедливий мир і міжнародне право. Все, що з 2021 року по 2025 рік робив Джоозеф – це угоджав агресору і під тиском національного спротиву українців не швидко, а поволі здавав Україну росії. Фактів – Монблан і

маленька купка. Люди, далекі від державного управління і вирішення міжнародних проблем, просто не здатні побачили фокуси, які влаштовували штукарі Байден, Бернс, Салліван... У трьох словах – це метод тихого саботажу. Питання, яке можна було вирішити особисто Байдену і в лічені години, вирішувалося місяцями і роками. Все це демагоги-деми називали зміцненням демократичної коаліції. Цей цирк для тупих-претупих селянок, яких у нас постійно окучує партія одного негварантованого олігарха.

Насамкінець. Ганебна поразка демів на президентських і конгресових виборах 24 року – це агонія партії сімейства клінтонів-обам-байденів. Не жалко.

**Віктор Лешик,
«Хвиля Десни»**

ПОРОШЕНКО З БРЮССЕЛЯ ЗАКЛИКАВ ТРАМПА «ЗРОБИТИ НАТО ВЕЛИКИМ ЗНОВУ»

Петро Порошенко під час виступу на засіданні Міжпарламентської Ради Україна-НАТО в Брюсселі звернувся до президента США Трампа із закликом «зробити НАТО великим знову». «Сьогодні історичний час. Ми залишимося в історії або з гордістю, або з ганьбою», – наголосив Порошенко.

«Кожного тижня я на передовій. Це зовсім інший тип війни. Вона відрізняється від 2014 року, коли я був обраний Президентом і Верховним Головнокомандувачем ЗСУ. І вона відрізняється від 2022 року. НАТО не готове до цієї війни. НАТО має інвестувати в безпековий і оборонний сектор, навчитися на українському досвіді, як давати відсіч», – вважає Порошенко.

«Чого хоче путін? путін хоче тільки Україну? Йому точно не потрібен лише Крим чи Донбас. Частково його бажання отримати всю Україну. Але основний план – це знищити НАТО, Європу, демократію і свободу», – констатує п'ятий Президент.

«Знаєте, який відсоток артилерійських снарядів, якими росія атакувала Україну, саме російського виробництва? Не більше 20%. Зараз, в грудні-

січні більше 60% – це північнокорейське виробництво. росія і Північна Корея разом виробляють більше артилерійських снарядів, ніж всі країни НАТО. Це ще один доказ того, що ми маємо бути готові до цієї війни», – сказав Порошенко.

«Я хочу подякувати Парламентській асамблеї НАТО за дуже сильні меседжі, які ми виробили протягом трьох останніх років. Понад 0,25% ВВП країн-членів НАТО мають бути направлені на підтримку можливості України захищатися. Це наш меседж і нам слід продовжувати повторювати це. Ситуація, коли Парламентська асамблея НАТО запрошує від країн-членів дозвіл на вступ України до НАТО – це відкриті двері до нашої перемоги», – зазначив Петро Порошенко.

«Я дуже оптимістичний щодо нового Генерального секретаря НАТО Марка Рютте. Знаю його з першого моменту після атаки росії на рейс МН-17. Нідерланди найбільше постраждали від цьо-

го російського терористичного акту. І ми зробили величезні речі. Я надав право розслідування Нідерландам. Ми маємо спеціальний трибунал, а ті, хто організував цей теракт, уже сидять у в'язниці. І я тримаю кулаки щодо наступного процесу – де у в'язниці за ґратами опиниться путін, терорист, який безпосередньо відповідальний за десятки тисяч невинних жертв, вбитих в Україні», – говорить Порошенко.

«Що ми повинні зробити зараз? Ми повинні спочатку припинити втрачати людей.

Як ми можемо це зробити? Більше зброї, більше санкцій. Більше солідарності, більше єдності щодо членства. Пункт номер два: припинити втрату території. А для цього нам потрібна особлива програма спільного будівництва лінії укріплень, щоб зупинити наступальні дії путіна. Пункт номер три – перестати втрачати час. Кожен день Україна платить життями невинних цивільних жертв і робить все можливе, щоб захистити весь Західний світ», – зауважує Порошенко.

«Сьогодні – символічний

день. Сьогодні інавгурація нового американського президента. Хтось каже, що це дуже небезпечно. Я кажу – ні. Я працював із Трампом три роки як Президент України. Хочу лише нагадати, що першу летальну зброю ми, Україна, отримали від президента Трампа. Я також хочу вам нагадати, що перші санкції проти «Північного потоку-2» ми отримали від президента Трампа, після моєї зустрічі з ним в овальному кабінеті Білого дому», – нагадав п'ятий Президент.

«Тож я абсолютно впевнений, що ми повинні платити 0,25% ВВП. Ми повинні посилити санкції, ми маємо зміцнити нашу єдність, ми повинні знову передати з Парламентської асамблеї прохання про надання нам, можливо, на саміті в Гаазі, запрошення до НАТО. Це можливо. І я думаю, що було б чудово, якби ми направили це спільне послання президенту Трампу в цей день інавгурації. Шановний Президенте, зробіть НАТО знову великим», – закликав Порошенко.

**Текст і фото:
«Європейська солідарність»**

КОЖНА НІЧ КІНЧАЄТЬСЯ РАНКОМ

Безформені, немов осінні калюжі на дорозі, однакові у своїй нужденості тіла, борсаються на розкладних операційних столах нашого гаражного стабілізаційного пункту, наче на дні моря. Наснажені тухлим смородом, терпкими випарами давно не митого милом тіла, з аміачним запахом сечі. Обличчя, що вкриті краплинами поту, тіла скоцюрблені в фантастичних позах. Б'ються відчайдушно в каламутному морі безвиході й нічого не розуміють.

Їх психіка, розчакнута, продавлена, як сітка панцирного ліжка, з хворобливими випинами та кавернами. Як мозаїка наповнена деталями облич, розтритими тілами, протуберанцями спалахів мін, КАБів та снарядів, спогадів, уламками фраз, побитого на скалки і зліпленого в химерну мозаїку життя. Як місячна поверхня, вкрита кратерами ран, болю, зневіри й такою ж місячною самотністю. Вона розливається морем, захлинається бризками важкого напруження, посттравматичних розладів, агресії, необхідності виборювати своє існування в бездушних армійських лавах. Напнуті до останнього нерви раптом обм'якають в цьому підвалі, гальма спущені. Кетамін розчухрує їх розпатлану пам'ять і спогади ллються водоспадом. Очі шалено рухаються, перевтомлений мозок гуготить у шаленому русі, пересягнувши всі грані реального. Він занурився у хисткий хаотичний сон. Інерція безлічі напрямків, що мали місце за весь час їх перебування на позиціях, ожила, втратила контроль і пішла найхимернішими зигзагами. Їх свідомість зараз як прожектором підсвічує, вихоплює подію за подією з їхнього життя, дозволяючи роздивитися їй з усіх сторін, як дитячий тривимірний пазл відомих пам'яток архітектури. До найменших деталей, а отже й пережити все знову. Їх душі десь повтікали в сонячне марення, покинувши тіла напризволяще, щоб ті лежали й сходили терпким смородом поту, крові й немитої шкіри. Вони роздвоїлися на посинілі від холоду тіла, що валялися перед нами на пересувних операційних столах та на душі, які помандрували в інший світ.

Біль скінчився і здається, що вони пірнули в густу, каламутну воду, яка визволить від буденної безвиході. Наче потопельники, що намацували одчайдушно ногами маленький, хис-

тий, але рятівний ґрунт. Намагаються спертися на нього. Відштовхнутися. Виборсатися з того болота, ковтнути назовні останні молекули кисню, зачепитися за них аби караскатися далі, не дати собі пуститися берега. Хтось поступово зринаючи з горячкового хаосу, остаточно лишається на поверхні. Хтось тоне в безодні поступово наближуючись до дна. Над усім тим покривало кричущого безглуздя, розгубленості, безнадії й повного очманіння. Стогін, що періодично заповнює простір підвалу викликаний не болем, а рефлексією пережитого вчора й візією неминучого завтра, в якому вони, нікому не потрібні, опиняться в холодних стінах наступних ланок евакуації з довготривалим лікуванням, без необхідного фінансового забезпечення позаяк, вже виведені поза штати військових частин.

Все їх життя раптом вміщується в один момент всіма площинами, всіма деталями, всіма звуками й кольорами. Все плескато, збито, нудно і противно. Тіла нерухомі, але всередині них відбувається шалений рух, вирує, продовжується, немов під кригою, гойдається.

Панує тиша. Вони чують як за воротами гаража, що його майстерно переобладнали в імпровізовану лікарняну кімнату, в якій тепер життя в дикому герці билосся зі смертю, падає лопатий сніг. Ледь чутно торкається даху, під яким живуть голуби. Ті плескають своїми крилами, ніби аплодують нашій майстерності, цьому театральному дійству з порятунку життя. В останній хатині, останнього на прикордонні села посеред насиченої темрявою ночі знову і знову біль виринається надвір разом з прирученим генераторним світлом. Скорботна вона стоїть триумфально над усім тим — скалічена, обчухана, самотньо, але стоїть. Тут час втрачає свою чіткість. Без диференціації на дні, ранки, вечори та ночі. Щойно був вересень аж ось вже січень. Все одночасно — і кипуче життя, і сон, і кошмар.

Я дивлюся крізь сірі, спустошені, понівечені тіла і мозок поринає в забуття. Згадую свою стежку в Карпатах. Бачу перед собою верхівки дерев. Брунато-зелених смерек, на горі в нетрях Карпат. Вони стоять і тріумфально кадять у небо зеленим пилом, хвойними пахощами, буйним пафосом гілля, а на голках мерехко-

тять дощинки, діаманти краплин, випромінюючи веселки. Бачу як народжуються, збираються в зграйки, ростуть, набираючись сили й вирушають в безмежну подорож хмаринки. Вони так близько аж ось-ось варто нагнутися, простягнути руку і можна буде доторкнутися до них. Було в цьому зароджені хмаринок щось первісно чисте та неповторне. Якесь прозора майстерність. Мій готель тоді розташовувався на вершині гори, а хмаринки були піді мною. Якесь містичне розчинення у цьому світі, наче електролітична дисоціація, взаємне проникнення крізь оболонку одне одного. Я тепер серед них, а вони всередині мене. Тоді попереду у мене була незліченна кількість кілометрів підйомів та спусків, бігу по засніжених верхівках гір та залитих теплим сонцем полонинах. Аж ось чийсь стогін повертає мене назад, до реальності.

Конвеєр війни виявився не досконалим. Він не зміг розібрати цих чоловіків на шмаття, на запчастини, на окремі деталі людського організму. На вени, артерії, капіляри та альвеоли, на набір рідин, іржаву кров, та безколірний кисень, квінтесценцію запахів, мрій, та сподівань. Розчавити їх до решти. Здається вони позбавлені всього живого всередині, але дихають.

Проходячи крізь наш підвал вони утворюють собою довжелезну, нескінченну ріку. Потік людських життів з їхніми історіями кохання, порятунку, зневіри, розчарування і смутку. Нескінченних втрат себе самих, близьких і не дуже людей. Їхніми спалюваними, розшарованими тілами дихали мови їх земель. Різних куточків країни від Одеси до Карпатських полонин. З впевненістю в собі або з повним розчаруванням у житті. Розмотані мов пасма ниток, спустошені до останку. Рафіновані інструменти смерті, вигадані людством, випробували свою силу кожен по черзі. Від маленьких дрібних шматочків металу, що ледь помітно прошиває собою шкіру, занурюється в м'язи, тягнеться аж в легені чи нирки. До величезних вибухових хвиль або важкезних бетонних валунів, які силилися розчавити їхні кінцівки. Їхні кістки, перетворюючи ще нещодавно живе людське тіло на борошно.

За моїм маренням, за ліловим небосхилом підсвіченим зірковим стру-

менистим світлом точиться бій. Шалене полум'я вибухів гарцює, сповивається та мчить від однієї локації до іншої. Вітру немає. Понуре небо дограє, як купка жару, вкриваючись сірим попелом. Попелом холодної ночі. Навіть безсилий вітер заліг за тими ворожими пагорбами. Він не міг нічого вдіяти з тією упертістю висушлих, змучених безперестанними битвами людей. З досвіду я знаю, що дорослі люди, які хочуть бути мужніми, не люблять сентиментів і нудної солодкавості співчуття. Тому не подаю виду.

Неподалік щось вибухнуло, стіни хитнулися, наче опираючись силі, що намагалася скласти їх, зі стелі на пацієнтів, що лежали розхристані на столах, як сніг, посипалися решти штукатурки. Але ніхто на це не звернув уваги.

Декого з цих бійців я пам'ятаю ще з того періоду, коли був медиком взводу. Пам'ятаю як новоприбулих, що я їх оглядав, ретельно збираючи всі медичні дані разом з такими строкатими історіями життів. Зараз я ледь впізнаю ці розшаровані, розчакнені, нап'яті до крайньої межі тіла. До тієї межі, за якою починається розпач і божевілля. За декілька місяців війна здатна змінити людину так, як почасти не змінює в'язниця.

Захотілося заплакати...

Від тяжкої образи, від наруги, від безсилового гніву й від свідомості, що нас брутально обертають у ганчірку. Поза внутрішній супротив, попри намагання не випускати всередину ці обчухрані тіла, їх історії, привиди їх поранень і пошмагованих кінцівок нагромаджуються в пам'яті як вода в забитій раковині.

Від самотиння, коли розумієш, що всі двері навколо відчинені й тепер вже відомо, що вони нікуди не ведуть, за ними порожньо, а інших дверей немає. Лише вночі починають снитися якісь дивовижні сни, яких ніяк не можеш пригадати вранці, страшенно болить голова, нерви дзвенять тоскно, як осінні дроти в степу і той дзвін свердлить мозок ніби зубний біль.

Келих наповнився, здається, вже до краю. Сили вичерпалися, а ще ж тільки початок. Проте кожна ніч, навіть полярна, кінчається ранком. Колиш мусить і ця.

Гліб Бутіков
Медик у Збройних
Силах України, «Фейсбук»

«АФРИКАНЦІ — НА ПЕРЕДОВІЙ

➔ Закінчення з стор. 10

«Африканці більше не повинні приїжджати сюди вмирати»

Окрім африканців, яких, як вони стверджують, обманом затягнули на російсько-українську війну, є і добровольці. Наприклад, конголезький студент Жан Клод Сангва свідомо став на бік росіян на сході України в окупованому Луганську, куди він начебто приїхав вчитися 2021 року. І скільки таких добровольців, наразі сказати складно.

У березні 2022 року нігерійський журналіст Філіп Обаджі написав в американському виданні «Daily Beast», що близько 200 «чорних росіян», колишніх повстанців із Центральноафриканської Республіки, пройшли підготовку у «Вагнера» та поїхали до рф. Цю інформацію надали центральноафриканські чиновники. Але підтвердити її в інших джерелах не вдалося.

Пізніше Філіп Обаджі також стверджував, що затримані центральноафриканці, зокрема винні у скоєнні тяжких злочинів, були звільнені із російських в'язниць для участі у війні. Наприклад, молодого замбійця і танзанійця затримали під москвою, а згодом одягли у форму «Вагнера».

Вони загинули в Україні наприкінці 2022 року.

Самюель знає, якщо його викриють у тому, що він розповідає про службу в армії рф, його вб'ють. Але він каже, що готовий ризикнути: «Я хочу мобілізувати африканців, які їдуть до росії, щоб вони зрозуміли, що їх використовують. Їм брешуть, щоб вони приїхали сюди. Я хочу розповісти людям, що відбувається, щоб вони знали, щоб це припинилося, щоб африканці перестали приїжджати сюди вмирати. Я втратив близьких. Ми приїжджаємо сюди, щоб померти у війні, про яку ми не знаємо, звідки вона прийшла і чому почалася. Я хотів би розповісти свою частину історії, коли вона закінчиться».

«ЗАХІД ВВІВ В ОМАНУ УКРАЇНУ»

Захід ввів в оману Україну, коли пообіцяв в майбутньому прийняти її в НАТО.

Зараз членство України в Альянсі значною мірою залежить від політики США, і насамперед позиції президента Дональда Трампа. Про це президент Володимир Зеленський заявив під час зустрічі з представниками Міжнародної медіаради на Всесвітньому економічному форумі в Давосі.

За його словами, політика Заходу щодо членства України в НАТО "була не дуже прозорою".

"Вони не підтримували нас в НАТО. Це були просто неправдиві слова, що так, Україна буде в НАТО. Тому що пройшли десятиріччя, а Україна не в НАТО. І тому це було нечесно стосовно України й українців. І також це було нечесно від наших лідерів, коли вони говорили, що нам пообіцяли членство України в НАТО", — сказав лідер країни.

Він додав, що слабка позиція Німеччини та США у минулому коштувала їм політичних втрат.

"Я вважаю, що була слабка позиція Німеччини та Сполучених Штатів. Тому що вони мали діалог з росіянами, і я вважаю, що вони програли цей діалог. Програли, тому що вони завжди апелюють до того, що колись якісь були домовленості з росією", — зауважив президент.

Зеленський стверджує, що більшість членів НАТО підтримують приєднання України до альянсу. Втім чотири держави досі виступають проти. Це США, Німеччина, Словаччина та Угорщина. Але насправді, позиція цих держав залежить від Сполучених Штатів та насамперед позиції американського президента.

"Якщо Трамп буде готовий бачити Україну в

НАТО, ми будемо в НАТО і всі будуть "за". І навпаки, якщо президент Трамп не буде готовий бачити нас в НАТО, ми не будемо в альянсі", — підсумував він.

Зеленський сказав, чи готовий поступитися українськими територіями

Україна ніколи юридично не визнає окуповані території російськими, навіть якщо за це виступатимуть всі її союзники.

Про це під час зустрічі з представниками Міжнародної медіаради заявив президент Володимир Зеленський, відповідаючи на питання, чи була б для Києва прийнятною угода, згідно з якою російська федерація залишить під своїм контролем окуповані території на сході України.

За його словами, влада не має права відмовлятися від земель, за які гинули українці, зараз треба працювати над закінченням гарячої стадії війни.

На думку президента, наразі кремлівський правитель путін сам не розуміє, як вийти з цієї війни, тому США та Європі варто чинити тиск на нього.

Також він не радить починати перемовини з путіним з питань, чого хоче і що пропонує сам очільник кремля.

"путіна не можна суб'єктивізувати в цій історії. Він порушив все, він винен. Він повинен знати, що він порушив, помилився тощо. Але просто так його не зупиниш. І вже говорити з позиції сили. Якщо починати говорити з ним на рівних, то це програш для України", — додав він.

«Gazeta.ua»

У НАГУЄВИЧАХ ВІДНАЙШЛИ ТЕСЛЯРСЬКЕ ОБЛАДНАННЯ БАТЬКА І БРАТА ІВАНА ФРАНКА

У рідному селі Івана Франка віднайшли теслярське обладнання, яке належало його батькові Якову Франку та братові письменника Захару.

Про неймовірну знахідку сповістили у Державному історико-культурному заповіднику "Нагуєвичі".

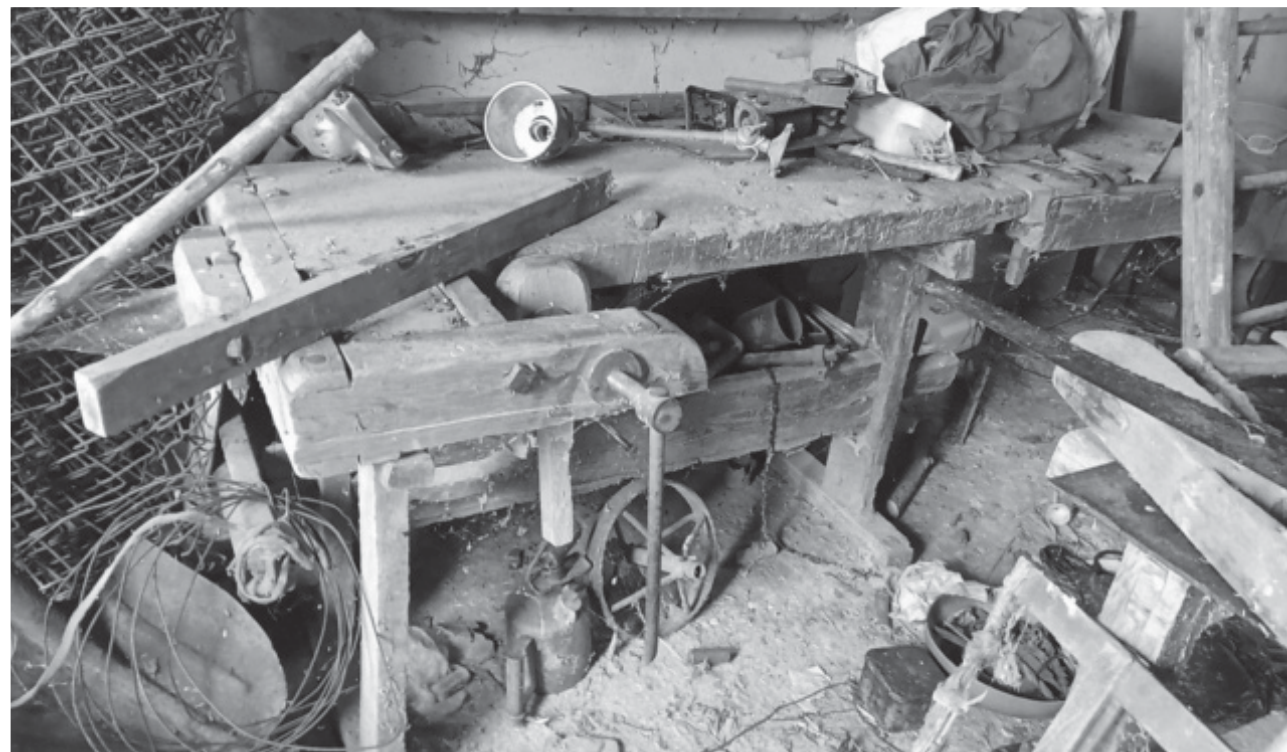
"У новому році Божому маємо нове повернення історичної спадщини в бойківську культуру України! Десятиліттями ніхто навіть й гадки не мав, що у Нагуєвичах, поруч із садибою Івана Франка, у сусідській хаті родини світлої пам'яті вчительки історії Людмили Василівни Шумеляк, коли-небудь пощастить віднайти теслярське обладнання, яке належало ковалю Якову Франку та його сину Захару, які згодом перейшли у спадщину внукові — Григорію, який у 1946 році став першим директором відновленого музею Івана Франка в Нагуєвичах", — йдеться у повідомленні.

Напередодні Різдва 2024 року Богдан Лазорак і Ростислав Хміль разом із представником родини Григорія Франка — Ярославом Шумеляком оглянути збережені речі теслярства, які збереглися в доброму стані. Окрім теслярського стола із зажимами для витісування і мірками для креслення, вдалося також віднайти ковані свердла, дворучні пильниці, теслярський рейсмус та інше обладнання.

Рідкісні артефакти передадуть до фондів музею-садиби Івана Франка, і вже у травні планують презентувати їх відвідувачам.

"Уже скоро вони будуть експонуватися безпосередньо у stodolі Франків, тобто на своєму історичному місці — там де понад 160 років вирувала господарка Якова і його синів, внуків та правнуків", — зазначили у музеї.

Текст і фото: «Історична правда»

МОСКВІ СЛОВА НЕ ДАВАЛИ

Речник МЗС України Георгій Тихий у відповідь на вимогу рф скасувати обіцянку НАТО в Бухаресті щодо вступу України для завершення війни:

«Ой, лишенько, союзник Північної Кореї виставляє ультиматуми НАТО. Повна фірня.

москві слова не давали з цього питання. росія веде загарбницьку війну в Європі. Її окупаційні війська знаходяться в Україні та інших європейських країнах.

Архітектура європейської безпеки побудована на захисті від росії».

Текст і фото: «Телеграм» МЗС України

УКРАЇНА ПОВЕРНУЛА ТІЛА 757 ПОЛЕГЛИХ ЗАХИСНИКІВ

За результатами проведених репатріаційних заходів в Україну повернули тіла 757 полеглих Захисників.

З числа повернених "на щиті" Оборонців:

- 451 з Донецького напрямку;
- 71 з Бахмутського напрямку;
- 51 з Вугледарського напрямку;
- 13 з Луганського напрямку;
- 137 із Запорізького напрямку;
- з моргів на території рф повернено 34 загиблих.

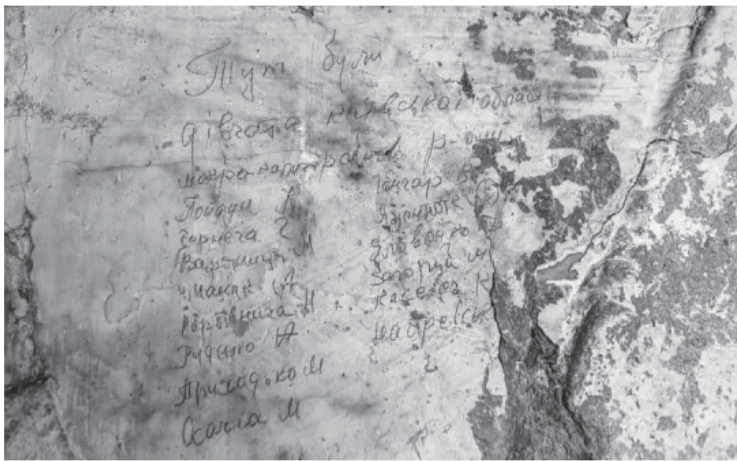
Полеглих Оборонців вдалося повернути за результатами спільної роботи співробітників Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими, Центрального управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу ЗС України, Об'єднаного центру СБ України, МВС України, Офісу Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Секретаріату Уповноваженого з питань осіб зниклих безвісти за особливих обставин, ДСНС України, інших структур Сектора безпеки та оборони України.

Висловлюємо вдячність за сприяння Міжнародному Комітету Червоного Хреста.

Окрема подяка особовому складу Збройних Сил України, який здійснює перевезення репатрійованих полеглих Героїв до визначених державних спеціалізованих установ, організує передачу загиблих представникам правоохоронних органів в системі МВС та судово-медичної експертизи в системі МОЗ. Слідчими правоохоронних органів спільно з експертними установами МВС у найкоротші терміни будуть встановлені особи загиблих.

«Фейсбук» Координаційного штабу з питань поводження з військовополоненими

У НІМЕЦЬКОМУ БОМБОСХОВИЩІ ЗНАЙШЛИ НАПИСИ 14 ОСТАРБАЙТЕРОК З ЧЕРКАЩИНИ

Ці написи в німецькому бомбосховищі під час Другої світової війни залишили 14 дівчат з Черкащини.
(Фото Amal Berlin Ukraine Амаль Берлін Україна)

У Німеччині під час огляду старого бомбосховища ткацької фабрики у Гревенбройху німецькі дослідники раптом натрапили на напис українською.

Як повідомляє видання «Amal Berlin Ukraine» (Амаль Берлін Україна), на стіні понад 80 років зберігався перелік з 14 жіночих імен — як виявилось, мешканок сучасної Черкащини з села Мокра Калигірка Звенигородського району.

Пошуки інформації про

цих остарбайтерок, яких нацисти у роки Другої світової війни примусово вивезли з України, привели до істориків з громадської організації «Після тиші» — її дослідники збирають онлайн-архів фотографій та історій життя українських остарбайтерів у нацистській Німеччині.

Як розповів «Суспільному» очільник цієї організації, історик Андрій Усач, з темою примусової праці тут працюють не перший рік.

«Найскладніше було іден-

тифікувати людей. Бо там були тільки прізвища та ініціали», — наголошує пан Андрій. І додає, що дізнатися про долю українок допомогли у сільському музеї Мокрої Калигірки.

За словами завідувачки музею Людмили Дідук, у Мокрій Калигірці кинули клич по всіх населених пунктах цієї громади.

«Зараз триває пошук. Деякі імена вже відкриті, досліджені», — говорить пані Людмила, яка підняла архіви місцевої сільради за 1944-1946 роки та виписала імена тих, кого, ймовірно, вивезли на примусові роботи нацисти.

Біографію інших жінок Людмила Дідук досліджуватиме вже разом з учнями. Для цього у школі, де навчаються діти з шести сіл, організували справжню експедицію.

Школярі опитуватимуть старожилів, щоб урешті знайти інформацію про власниць прізвищ зі стіни німецького бункера.

Допоміг дослідникам і черкаський архів — там знайшли фільтраційні справи трьох дівчат.

Людмила Нікітенко,
«Україна молода»

Адвокати Тарас Грицина і Петро Гамівка

- ◆ Судові адвокати у справах заповітів і майна
- ◆ Купівля та продаж нерухомості
- ◆ Сімейне право
- ◆ Нотаріальні послуги

1081 Bloor St. W. #200
Toronto, ON M6H 1M5

Tel.: (416) 532-8006

SMITH MONUMENT COMPANY LIMITED

Заснована 1919 року

349 Weston Road (North of St. Clair) Toronto, Ontario M6N 3P7

Єдина в Онтаріо
українська фабрика пам'ятників

- Фабрика і вистава відкриті для публіки (понад 60 пам'ятників на виставі)
- Обслуговуємо всі цвинтарі Канади і США
- Наші висококваліфіковані виконавці мають понад 300 років досвіду
- Ввічлива і професійна обслуга
- Позагодинні зустрічі за домовленням
- Домашні зустрічі можливі

Звертайтеся до власника
Андрія Латишка:

416-769-0674 або 1-888-836-7771

OMNI 1 - ON
субота - 8 PM
вівторок - 11 PM*
п'ятниця - 9 AM*
субота - 7 AM*

OMNI - AB
неділя - 8 AM
вівторок - 1 PM*

OMNI - BC
неділя - 8 AM
вівторок - 10 AM*
п'ятниця - 2 PM*

*Повторення

e-mail:
ukrradiofm@gmail.com

Facebook:
Lyubomyra Matviyas

ПОСТУП українська радіопрограма

Щонеділі 9-10 год. вечора
на хвилях FM 88,9
у прямому ефірі

www.cirvfm.com

Новини з України та світу
Інтерв'ю та дискусії

Замовляйте у нас музичні вітання

Слухайте і підтримуйте нас!

Розрахунковий рахунок #43282
у кредитовій спілці Будучність

Керівник і ведуча - Любомира Матвіяс

7045 Edwards Blvd.
Suite 401 Mississauga, ON L5S 1X2

Steve M. Woloshyn

Sales Representative

Office: 905-565-9200

Fax: 905-565-6677 Cell:
416-823-5551

www.SteveWoloshyn.com

Email:swoloshyn@trebnet.com

Пам'ятайте, що з кожного продажу я жертвую, у Вашому імені,
\$500 на Euromaidan для допомоги українським військовим.

Будьмо в КОНТАКТ-і

ONTARIO: Thursday at 10:00 PM
Sunday at 3:00 PM
Tuesday at 8:00 AM

ALBERTA: Sunday at 10:00 AM

British Columbia: Sun 11:00 AM

Next GEN!

ON: Thu at 11:00 PM, Sat at 9:30 PM, Sun 4:00 PM

AB: Thu at 1:30PM, Sat. 1:30 PM BC: Sat at 11:00 AM

ALBERTA KONTAKT: AB: SUN 3:00 PM, Mon 8:00, Tue 3:00 PM

ON: TUES 7:00 AM BC: SAT 15:00

STUDIO@KONTAKT.CA

КУПУЄТЕ ЧИ

ПРОДАЄТЕ, -

ПОСИЛАЙТЕСЯ

НА ОГОЛОШЕННЯ В

«ГОМОНІ УКРАЇНИ»!

ОГОЛОШЕННЯ

Тел.: (416) 516-2443

Факс: (416) 516-4033

e-mail: homin@on.aibn.com

**FRIENDS OF UKRAINE
DEFENSE FORCES**

DONATE TODAY

CONSERVATIVES WILL ALWAYS
SUPPORT UKRAINE

- ✓ Conservatives are committed to providing Ukraine with the **weapons and resources they need to win**
- ✓ Conservatives called on the Liberal government to **donate 83,000 CRV-7 rockets to Ukraine**
- ✓ Conservatives started **Operation UNIFIER to train Ukrainian troops**
- ✓ Conservatives support sending more Canadian energy to Europe to **end their dependence on Russian gas**

*Slava Ukraini!
Heroyam Slava!*
*Слава Україні!
Героям слава!*

SHANNON STUBBS MP
LAKELAND

PIERRE POILIEVRE
LEADER OF THE OFFICIAL OPPOSITION

SHANNON.STUBBS@PARL.GC.CA • 780-657-7075
SHANNONSTUBBS.CA

UCRAINICA RESEARCH INSTITUTE
Invites you to attend the lecture

**HIDDEN IN PLAIN VIEW –
THE ROLE OF INFLUENCERS IN RUSSIA'S
INFORMATION OPERATIONS**

Thursday, February 13, 2025 – 7:00 pm
Westminster Room – Old Mill Toronto, 21 Old Mill Road

Marcus Kolga is a documentary filmmaker, journalist, human rights activist and a leading Canadian analyst of foreign disinformation and influence operations. He founded DisinfoWatch.org in 2020 to monitor and analyze foreign disinformation targeting Canada. He also is a senior fellow at the Macdonald-Laurier Institute Center for Advancing Canada's Interests Abroad, and has led the Canadian civil society campaign for Magnitsky human rights sanctions legislation. Marcus Kolga was made a member of Estonia's Order of the White Star by President Toomas Hendrik Ilves in 2017, and was awarded the Latvian Defense Ministry's Medal of Honour in 2019.

Visit website www.ucrainica.ca for more information and to print your parking pass

Event sponsors:

BCU Financial

**DEPOSIT
SPECIAL**

4.10%^{*}
100 days

3.60%^{*}
13 months

**TAKE ADVANTAGE OF WINTER SAVINGS
WITH BCU FINANCIAL!**

/BCUFinancial

/bcu-financial-group/

@bcufinancialgroup

Visit your local BCU Financial Branch or bcufinancial.com for more details.

* Terms and conditions apply: 100-day and 13-month terms only; NEW and EXISTING money; includes Registered and Non-Registered Funds. We reserve the right to change, extend or withdraw this offer at any time. Offer valid from January 13, 2025. Rates are annual and subject to change.